Ilie **Gavrilă** Paul Tănase **Ghiță**
Dan **Nițescu** Constantin **Popescu**

ECONOMIE

■ Aplicații ■ Teste ■ Probleme ■ Răspunsuri

Ediția a V-a revizuită și îmbunătățită

ECONOMIE
ECONOMIE

EDITURA ECONOMICA

Scanned with OKEN Scanner

Prof. univ. dr. **Ilie Gavrilă**
Prof. univ. dr. **Dan Nițescu**
Prof. univ. dr. **Paul Tănase Ghiță**
Prof. univ. dr. **Constantin Popescu**

Scanned with OKEN Scanner

ECONOMIE

▪ Aplicații ▪ Teste
▪ Probleme ▪ Răspunsuri

▪

Ediția a V-a revizuită şi îmbunătățită

ISBN 973-590-900-6

Copyright © Editura Economică, 2003

Editura Economică
010702, BUCUREŞTI, sector 1,
Calea Griviţei nr. 21, etaj VII;
tel.: 314.10.12; 319.64.96; 319.64.97;
E-mail: edecon@edecon.ro;
office@edeconomica.com;
http: //www.edecon.ro;
www.edeconomica.com

Comenzi la:
Editura Economică
Distribuţie
010553, Bucureşti, sector 1,
Calea Dorobanţilor nr. 33 A;
tel./fax: 210.73.10; 210.63.07;
http: //www.edecon.ro

Scanned with OKEN Scanner

CUPRINS

CAP. I. **Ce este economia?** 7

CAP. II. **Agenții economici** 19

CAP. III. **Consumatorul** 25

CAP. IV. **Producătorul** 31

CAP. V. **Utilizarea factorilor de producție** 37

CAP. VI. **Veniturile** 47

CAP. VII. **Piața** 67

CAP. VIII. **Piețe, concurență, prețuri** 73

CAP. IX. **Piața monetară** 79

CAP. X. **Piața capitalurilor (financiară)** 85

CAP. XI. **Piața muncii** 89

CAP. XII. **Venitul, consumul şi investițiile** 95

CAP. XIII. **Creşterea şi dezvoltarea economică** 103

CAP. XIV. **Inflația şi şomajul** 117

CAP. XV. **Statul în economia de piață** 125

CAP. XVI. **Piața mondială** 131

CAP. XVII. **Integrarea şi globalizarea** 139

Teste 147

Răspunsuri 269

Scanned with OKEN Scanner

CAP. I. **Ce este economia?**

I. INDICAȚI RĂSPUNSUL CORECT:

1. Existența activității economice este determinată de faptul că:
a) bunurile libere sunt nelimitate;
b) nevoile omului pot fi satisfăcute numai cu bunurile economice;
c) bunurile libere sunt limitate;
d) omul nu găseşte de-a gata în natură toate bunurile de care are nevoie;
e) bunurile economice oferite de mediul natural sunt insuficiente.

2. Potrivit ştiinței economice, nevoile sunt:
a) acoperite numai prin consumul de bunuri economice;
b) „dictate" dinăuntrul şi din afara ființei umane;
c) satisfăcute numai prin consumul de bunuri libere;
d) obiective, prin purtătorii lor;
e) limitate în timp.

3. Evoluția vieții şi activităților sociale imprimă nevoilor un caracter:
a) static;
b) dinamic, nelimitat;
c) eminamente subiectiv;
d) general, limitat;
e) dominant obiectiv.

4. În viziunea ştiinței economice, purtătorii nevoilor sunt:
a) doar indivizii umani;
b) doar familiile din care fac parte indivizii;
c) numai firmele/întreprinderile care produc bunurile economice;
d) indivizii umani împreună cu entitățile sociale şi politico-administrative în care trăiesc şi muncesc;
e) doar economiile naționale ale țărilor dezvoltate.

5. Coexistența şi succesiunea generațiilor umane imprimă nevoilor:
a) o tendință generală relativ constantă;
b) o succesiune continuă, fără sfârşit;
c) o creştere ca volum, în condițiile reducerii gradului de diversitate a lor;
d) un caracter limitat;
e) un caracter obiectiv.

6. Prin studierea raportului necesități – utilități, ştiința economică apreciază că:
a) hrana este o nevoie elevată;
b) setea este o nevoie;
c) bunurile economice sunt un dar al naturii;
d) bunurile libere sunt un mijloc creat de om pentru satisfacerea nevoilor;
e) bunurile economice sunt destinate exclusiv producerii altor bunuri.

Scanned with OKEN Scanner

7. Mijloacele necesare satisfacerii nevoilor pot fi:
a) numai bunurile libere, deoarece sunt nelimitate;
b) numai bunurile economice, deoarece sunt singurele create de om;
c) atât bunurile libere, cât şi bunurile economice;
d) numai bunurile materiale, deoarece acestea au un caracter tangibil;
e) numai bunurile materiale şi serviciile.

8. Spre deosebire de bunurile libere, bunurile economice:
a) sunt nelimitate;
b) sunt bunuri tangibile;
c) au drept caracteristică dominantă raritatea;
d) servesc la satisfacerea nevoilor vitale ale omului;
e) se obţin fără nici un efort.

9. În categoria bunurilor economice sunt incluse:
a) aerul şi lumina soarelui;
b) utilităţile palpabile, create de om, şi utilităţile nepalpabile, oferite de natură;
c) acele bunuri la care oricine are acces în mod liber;
d) acele utilităţi care sunt produse în cantităţi limitate;
e) orice bun ce poate fi dobândit fără nici un efort.

10. Libertatea de a consuma bunurile libere trebuie interpretată întotdeauna în funcţie de:
a) capacitatea de a le produce;
b) loc şi de timp;
c) caracterul lor limitat;
d) vârsta şi poziţia socială pe care le au oamenii;
e) mediul urban sau rural în care trăiesc şi muncesc oamenii.

11. Nu sunt trăsături ale bunurilor economice:
a) provin din activitatea economică;
b) insuficienţa în raport cu nevoile concrete;
c) presupun un anumit efort pentru a le produce;
d) sunt nelimitate, în raport cu trebuinţele concrete;
e) sunt lucruri palpabile şi utilităţi nepalpabile create de om.

12. Care dintre afirmaţiile de mai jos este adevărată?
a) orice bun material este şi un bun economic;
b) orice bun liber este o utilitate;
c) orice bun economic este şi un serviciu;
d) nu orice bun economic are drept caracteristică raritatea;
e) bunurile libere şi bunurile economice sunt utilităţi nelimitate.

13. Care dintre afirmaţiile de mai jos este falsă?
a) bunurile economice palpabile pot fi bunuri de producţie şi bunuri de consum;
b) serviciile sunt destinate producerii altor bunuri sau satisfacerii nevoilor oamenilor;
c) bunurile libere sunt oferite în cantitate insuficientă în raport cu nevoile concrete;
d) bunurile sunt mijloace pe care purtătorul nevoii le consideră potrivite pentru acoperirea acestora;
e) volumul şi diversitatea trebuinţelor au tendinţa generală de creştere.

Scanned with OKEN Scanner

14. Calea indirectă de acoperire a trebuinţelor s-a impus în timp, deoarece:
a) omul este dominat de natură;
b) nu presupune folosirea unor resurse;
c) mijloacele limitate sunt folosite mai eficient pentru satisfacerea nevoilor concrete nelimitate;
d) purtătorul nevoii concrete îşi produce el însuşi bunurile dorite;
e) foloseşte resurse nelimitate.

15. Nevoia concretă este mai mică în raport cu cantitatea de bunuri existente în cazul:
a) bunurilor economice destinate autoconsumului;
b) bunurilor libere;
c) bunurilor economice destinate pieţei;
d) bunurilor economice ce îmbracă forma serviciilor;
e) bunurile economice folosite pentru producerea altor bunuri.

16. Când nevoia concretă este mai mare decât cantitatea de bunuri economice existente înseamnă că:
a) bunurile libere sunt limitate;
b) bunurile economice sunt limitate în raport cu nevoile;
c) raportul dintre bunurile libere şi bunurile economice este subunitar;
d) în bunurile economice nu trebuie să mai funcţioneze principiul raţionalităţii;
e) bunurile libere sunt nelimitate.

17. Care dintre afirmaţiile de mai jos este corectă?
a) nevoia mai mică decât bunurile existente se referă la bunurile economice;
b) nevoia mai mare decât cantitatea de bunuri economice existente arată că bunurile economice sunt nelimitate;
c) bunurile economice, spre deosebire de bunurile libere, sunt limitate în cantitate;
d) în condiţiile unor resurse limitate şi ale unor nevoi nelimitate, calea indirectă de acoperire a trebuinţelor s-a dovedit ineficientă;
e) caracterul regenerabil al unor resurse le fac nelimitate.

18. Care dintre afirmaţiile de mai jos este falsă:
a) serviciile pentru consumul personal pot fi bunuri economice;
b) apa este o utilitate, iar setea este o nevoie;
c) când nevoia este mai mică decât bunurile existente, înseamnă că bunurile libere sunt limitate;
d) resursele sunt acele elemente care pot fi folosite la producerea unor bunuri sau la satisfacerea directă a unor nevoi de consum;
e) resursele pot proveni din mediul natural sau pot fi create în activitatea economică.

19. În cadrul factorilor esenţiali pentru accentuarea tensiunii dintre nevoi şi resurse includem:
a) regenerarea unor resurse;
b) folosirea raţională a resurselor;
c) risipirea resurselor;
d) introducerea unor resurse în circuitul economic;
e) întrebuinţările alternative ale aceleiaşi resurse.

Scanned with OKEN Scanner

20. Care dintre următoarele afirmații este adevărată?
a) economia este partea societății ce nu se află sub „dictatul" limitării mijloacelor;
b) o resursă regenerabilă devine nelimitată;
c) gospodărirea resurselor limitate echivalează cu folosirea lor rațională;
d) producția, în sens economic, înseamnă numai crearea de bunuri economice materiale;
e) economia este o activitate socială determinată de faptul că bunurile libere sunt în cantități mai mari decât trebuințele.

21. Care dintre următoarele situații se încadrează în calea directă de acoperire a trebuințelor concrete?
a) folosirea unui bun pentru a obține în schimb un alt bun;
b) folosirea cartofilor din producția proprie pentru hrana propriilor copii;
c) folosirea bunurilor cumpărate cu veniturile obținute din munca proprie;
d) vânzarea unei părți din avere pentru a cumpăra un automobil personal;
e) folosirea unui credit (împrumut) pentru a cumpăra o casă.

22. Care dintre problemele de mai jos este considerată de știința economică ca nefiind o problemă de bază a economiei?
a) ce bunuri trebuie să producem?
b) cu ce mijloace trebuie produse bunurile?
c) în ce cantități trebuie produse bunurile?
d) după ce principii se distribuie bunurile limitate produse?
e) ce raport trebuie să existe între bunurile libere şi bunurile economice?

23. O resursă regenerabilă poate să fie:
a) nelimitată;
b) limitată;
c) întotdeauna refolosibilă;
d) numai aceea care provine din mediul natural;
e) petrolul.

24. Din punctul de vedere al științei economice, necesitatea alegerii celor mai avantajoase utilități pentru acoperirea necesităților este determinată de:
a) caracterul nelimitat al bunurilor libere;
b) existența unor mijloace disponibile limitate şi a unor nevoi concrete nelimitate;
c) existența fenomenului de risipă:
d) faptul că bunurile libere față de bunurile economice sunt în cantități mai mari;
e) caracterul costisitor al activității economice.

25. Cea mai bună alternativă la care se renunță atunci când s-a luat decizia de a folosi resurse limitate pentru a produce şi/sau procura un anumit bun economic se numeşte:
a) cost total mediu;
b) cost marginal;
c) cost real al alegerii;
d) consum intermediar;
e) consum specific (tehnologic).

26. Care dintre aprecierile de mai jos nu exprimă conținutul noțiunii de „cost alternativ"?
a) alternativa cea mai bună sacrificată;

Scanned with OKEN Scanner

b) satisfacţia pierdută prin alternativa sacrificată;
c) renunţarea la producerea celei mai proaste alternative, în ordinea preferinţelor;
d) costul real al alegerilor pe care le facem, în condiţiile unor resurse limitate, pentru acoperirea unor nevoi nelimitate;
e) costul oportunităţii, în condiţiile unor mijloace limitate.

27. Dacă resursele necesare acoperirii trebuinţelor concrete ar fi nelimitate, atunci costul real al alegerilor noastre ar fi egal cu:
a) renunţarea la a avea anumite bunuri, pentru că nu sunt necesare;
b) zero;
c) cea mai proastă alternativă sacrificată;
d) mărimea necesităţilor nesatisfăcute;
e) cea mai bună alternativă satisfăcută.

28. Care dintre afirmaţiile de mai jos este falsă?
a) costul de opţiune este un cost real al alegerilor, în condiţiile unor resurse limitate;
b) acoperirea necesităţilor nelimitate ale omului, sub presiunea limitării mijloacelor, impune principiul raţionalităţii:
c) maximizarea rezultatelor utile la mijloacele date folosite este o expresie a principiului raţionalităţii;
d) principiul raţionalităţii se poate stabili şi după costul oportunităţii;
e) timpul cheltuit pentru producerea unor utilităţi este o resursă recuperabilă.

29. În care dintre situaţiile de mai jos nu este vorba de risipirea resurselor limitate?
a) când se produce ce nu se cere;
b) când se produce de calitate necorespunzătoare;
c) când producţia de bunuri poluează mediul înconjurător;
d) când orice acoperire a nevoilor suplimentare se realizează pe baza raţionalităţii;
e) când consumul de resurse este mai mare în raport cu tehnologia dominantă a timpului respectiv.

30. Existenţa costului oportunităţii în economie este determinată de:
a) progresul tehnic;
b) nivelul de dezvoltare economică;
c) tipul de proprietate asupra factorilor de producţie;
d) gradul de cultură şi civilizaţie;
e) faptul că resursele de care dispunem pentru satisfacerea nevoilor concrete nelimitate sunt limitate.

31. În alegerile pe care le facem pentru a obţine utilităţile necesare, în condiţiile unor resurse limitate, costul alternativ are tendinţa de:
a) reducere;
b) creştere;
c) a se apropia de costul total mediu;
d) evoluţie ciclică;
e) a sacrifica cea mai proastă alternativă.

32. În mod normal, risipa de resurse în economie se poate produce atunci când:
a) se ridică nivelul de calificare a forţei de muncă;
b) stimularea factorului muncă este în concordanţă cu productivitatea sa marginală;
c) colectivitatea are un grad ridicat de cultură şi civilizaţie;
d) concurenţa lipseşte din mecanismul alocării resurselor limitate;
e) se acţionează în concordanţă cu exigenţele raţionalităţii.

Scanned with OKEN Scanner

33. Care dintre afirmațiile de mai jos este considerată falsă?
a) știința economică studiază ce este și ce a fost în viața economică;
b) economia este știința ce studiază comportamentul uman, în legătură cu alocarea unor mijloace limitate pentru atingerea unor obiective concrete;
c) principiile maximului și minimului reprezintă esența raționalității în economie;
d) indiferent de gradul de folosire, resursele trebuie interpretate ca fiind nelimitate;
e) timpul cheltuit în activitatea economică pentru producerea de utilități este o resursă cu caracter irecuperabil.

34. Aprecierea că „rolul științei economice este să explice procesul prin care individul este servit" aparține lui:
a) P.A. Samuelson;
b) J.K. Galbraith;
c) J.M. Keynes;
d) Fr. Perroux;
e) M. Didier.

35. În calitate de obiectiv de bază al studiului Economiei, prognozarea acțiunii economice urmărește:
a) să explice ce este în activitatea economică;
b) să descrie ce a fost și de ce;
c) să permită înțelegerea ce va fi dacă ...;
d) să explice care este raportul dintre bunurile libere și bunurile economice;
e) să explice care sunt cauzele poluării mediului înconjurător.

36. Potrivit științei economice, o resursă regenerabilă nu este:
a) limitată;
b) în situația de a fi recuperabilă;
c) nelimitată;
d) o resursă naturală;
e) un bun creat de om.

37. Care dintre elementele de mai jos nu se poate atașa noțiunii de bun economic?
a) raritatea;
b) este creat de om;
c) poate să fie un serviciu;
d) poate să fie destinat autoconsumului;
e) se poate obține fără nici un efort.

38. În cazul afirmațiilor de mai jos, una este falsă. Care este aceasta?
a) nevoile se multiplică și se diversifică în permanență;
b) raționalitatea în economie este impusă de faptul că oamenii consumă mai mult decât produc;
c) economia este o știință socială;
d) în condițiile unor resurse limitate, orice alegere pentru a produce sau procura ceva presupune un sacrificiu;
e) bunurile libere sunt virtual nelimitate.

39. Care dintre afirmațiile de mai jos nu este adevărată?
a) economia este partea societății aflată sub dictatul limitării mijloacelor;
b) economia este știința despre oportunitățile umane în condițiile unor resurse limitate;
c) în economie se produc bunurile libere de care au nevoie oamenii;
d) timpul este o resursă;
e) bunurile economice sunt limitate în raport cu nevoile concrete.

Scanned with OKEN Scanner

40. Atunci când nevoile concrete cresc şi se diversifică mai rapid în raport cu evoluţia posibilităţilor de acoperire înseamnă că:

a) pe termen scurt, bunurile economice sunt limitate;
b) se impune principiul raţionalităţii;
c) pe termen lung, bunurile economice ce trebuie produse pot fi în cantităţi nelimitate;
d) bunurile libere sunt în cantităţi limitate în raport cu nevoile concrete pe care trebuie să le acopere;
e) societatea poate să producă bunurile economice fără eforturi.

II. CARE DINTRE URMĂTOARELE AFIRMAŢII ESTE ADEVĂRATĂ ŞI CARE ESTE FALSĂ:

1) Nevoile sunt obiective, prin purtătorii lor şi subiective, prin condiţiile care le generează.
2) Prin consumare, aceeaşi cantitate de apă aduce omului aceeaşi satisfacţie.
3) Bunurile libere sunt acele utilităţi de care omul beneficiază în mod gratuit.
4) Libertatea de a consuma bunurile libere nu trebuie interpretată în funcţie de timp şi de loc.
5) Caracteristica dominantă a bunurilor economice este că ele există din abundenţă dacă sunt create de om.
6) În categoria bunurilor economice sunt cuprinse bunurile materiale şi serviciile.
7) Atât bunurile materiale, cât şi serviciile pot fi destinate producerii altor utilităţi sau consumului personal al oamenilor.
8) Chiar când sunt reproduse de om, resursele continuă să fie insuficiente în raport cu nevoile.
9) O resursă regenerabilă poate să fie refolosibilă.
10) Gospodărirea resurselor economice limitate echivalează cu folosirea raţională a lor.
11) Spre deosebire de bunurile libere, bunurile economice sunt nelimitate.
12) Energia umană pusă în slujba producerii de pâine este o resursă nelimitată.
13) Curentul electric, ca şi metalul, este o resursă refolosibilă.
14) Economia este societatea aflată sub dictatul limitării mijloacelor şi incertitudinii.
15) Producţia în sens economic înseamnă crearea de utilităţi pentru necesităţi.
16) Prin utilizarea raţională a resurselor economice limitate se elimină tensiunea dintre noi şi resurse.
17) Acoperirea nevoilor concrete prin calea directă a devenit cu timpul forma dominantă de obţinere a bunurilor economice.
18) Cea mai proastă alternativă la care se renunţă atunci când s-a luat decizia de a folosi resursele limitate pentru a produce şi/sau procura un anumit bun economic se numeşte costul alegerii.
19) Dacă resursele ar fi nelimitate, costul real al alegerilor ar fi egal cu zero.
20) La baza oricărei activităţi economice se află principiul „orice alegere costă".
21) Costul alegerii în consum echivalează cu satisfacţia pierdută prin alternativa sacrificată.
22) Principiul raţionalităţii în economie este opus regulii de maximizare a rezultatelor la mijloacele folosite.

Scanned with OKEN Scanner

23) Lupta pentru diminuarea risipirii resurselor în activitatea economică înlătură caracterul limitat al mijloacelor.
24) Atunci când o activitate economică poluează mediul înconjurător se înregistrează fenomenul risipirii resurselor.
25) Timpul cheltuit pentru producerea de bunuri este o resursă recuperabilă.
26) Economia, ca știință, există pentru că viața este scurtă și natura este zgârcită.
27) Unul dintre obiectivele de bază ale economiei ca știință este să explice și să prognozeze fenomenele și procesele observate.
28) Obiectivele care trebuie atinse folosind resurse limitate sunt concurente.
29) Pentru economie este esențială numai atingerea obiectivelor propuse.
30) Atunci când se produce ce se cere, dar de proastă calitate avem de-a face cu risipirea resurselor.

III. APLICAȚII REZOLVATE

1. Se presupune că două bunuri x și y pot fi produse de doi producători, A și B. Într-o zi de lucru de 8 ore, producătorii A și B pot obține o producție maximă din bunurile x sau y, ca în tabelul de mai jos:

Producători / Bunuri	A	B
x (unități)	200	120
y (unități)	100	300

Să se determine costurile relative (oportunității) pentru fiecare producător.

2. Un consumator cu un venit de 1 milion u.m. poate cumpăra 2 bunuri x sau 4 bunuri y.
Să se determine:
a) costul oportunității pentru o unitate din bunul x;
b) costul oportunității pentru o unitate din bunul y.

3. Firma „Cinstea", utilizând integral și cu maximum de eficiență resursele de care dispune, poate să producă fie bunul A, fie bunul B, în următoarele variante:

Variante / Bunuri (unități)	I	II	III	IV	V
A	0	1	2	3	4
B	20	15	10	5	0

Să se determine:
a) mărimea costului relativ al primei unități din bunul A.
b) mărimea costului relativ al celei de-a treia unități din bunul A.
c) mărimea costului relativ al primelor trei unități din bunul A.

Scanned with OKEN Scanner

4. Presupunem că prețul unei unități (bucăți) din bunul A este de 10.000 u.m., iar prețul unei unități (bucăți) din bunul B este de 5.000 u.m.
Să se determine costul relativ al unei cantități egale cu 20A.

5. Firma „Tranziția" poate să producă bunurile A şi B, în următoarele variante, în funcție de timpul total cheltuit.

Variante	Bunul A		Bunul B	
	Timpul total cheltuit) (ore)	Cantitatea (bucăți)	Timpul total cheltuit) (ore)	Cantitatea (bucăți)
I	0	0	4	40
II	1	8	3	36
III	2	14	2	28
IV	3	18	1	16
V	4	20	0	0

Să se determine:
a) costurile relative ale unei bucăți din bunul A, în variantele II, III, IV şi V;
b) expresia bănească a costului oportunității pentru bunul A, în variantele II, III, IV şi V, cunoscând că prețul unei bucăți din A este de 5.000 u.m., iar al unei bucăți din B este de 6.000 u.m.

RĂSPUNSURI

1/I

	a	b	c	d	e
1				x	
2		x			
3		x			
4				x	
5		x			
6		x			
7			x		
8			x		
9				x	
10		x			
11				x	
12		x			
13			x		
14			x		
15		x			
16		x			
17			x		
18			x		
19			x		
20			x		

	a	b	c	d	e
21		x			
22					x
23		x			
24		x			
25			x		
26			x		
27		x			
28					x
29				x	
30					x
31		x			
32				x	
33				x	
34		x			
35			x		
36			x		
37					x
38		x			
39			x		
40		x			

Scanned with OKEN Scanner

II. 1. F; 2. F; 3. A; 4. F; 5. F; 6. A; 7. A; 8. A; 9. A; 10. A; 11. F; 12. F; 13. F; 14. A; 15. A; 16. F; 17. F; 18. F; 19. A; 20. A; 21. A; 22. F; 23. F; 24. A; 25. F; 26. A; 27. A; 28. A; 29. F. 30. A.

III.

1. Rezolvare:

Dacă producătorul A alege ca în 8 ore să producă bunul x, atunci costul real al acestei decizii este:

$$C_0^{A(x)} = \frac{-100y}{+200x} = \frac{1y}{2x} = -0,5y$$

$$1x = -0,5y$$

Dacă producătorul A alege ca în 8 ore să producă bunul y, atunci costul real al acestei decizii este:

$$C_0^{A(y)} = \frac{-200x}{+100y} = \frac{-2 \times x}{+1y} = -2x$$

$$1y = -2x$$

Dacă producătorul B alege ca în 8 ore să producă bunul x, atunci costul real al acestei decizii este:

$$C_0^{B(x)} = \frac{-300y}{+120x} = \frac{-3y}{1,2x} = -2,5y$$

$$1x = -2,5y$$

Dacă producătorul B alege ca în 8 ore să producă bunul y, atunci costul real al acestei decizii este:

$$C_0^{B(y)} = \frac{-120x}{+300y} = \frac{-1,2x}{3y} = -0,4x$$

$$1y = -0,4x$$

2. Rezolvare:

a) Dacă se decide să cumpere bunul x, atunci costul oportunității (alegerii) unei unități din bunul y este egal cu:

$$C_0^x = \frac{-4y}{+2x} = -2y/+1x$$

Aceasta înseamnă că alegerea unei unități din bunul x antrenează un cost real de 2 unități din y.

b) Dacă se decide să cumpere bunul y, atunci costul oportunității (alegerii) unei unități din bunul y este egal cu:

Scanned with OKEN Scanner

$$C_0^y = \frac{-2x}{4y} = -0{,}5x/+1y$$

Aceasta înseamnă că alegerea unei unități din bunul y antrenează un cost real de 0,5 unități din x.

3. Rezolvare:

a) $C_0^{1(A)} = \frac{20-15(B)}{1(A)} = 5$ unități din B

1A(II) = 5 unități din B

b) Cea de-a treia unitate din A, în varianta a III-a, presupune renunțarea la 5 unități din B.

$$C_0^{3(A)} = \frac{10-5(B)}{III1(A)} = 5 \text{ unități din B}$$

c) Producerea primelor 3 unități din bunul A înseamnă renunțarea la 15 unități din bunul B (20-5).

4. Rezolvare:

Cumpărarea a 20A înseamnă un preț total plătit egal cu:
20A ×10.000 u.m. = 200.000 u.m.
Cu 200.000 u.m., se vor putea cumpăra din bunul B:

$$\frac{200.000 \text{ u.m.}}{5.000 \text{ u.m./1b}} = \frac{200 \text{ u.m.}}{5} = 40 \text{ buc.}$$

Costul relativ a 20 bucăți (unități) din bunul A este egal cu renunțarea la 40 de bucăți din bunul B.

5. Rezolvare:

a) Costul oportunității unei bucăți din A în bucăți din B, în variantele II, III, IV şi V, este:

• II – renunțarea la 4 bucăți din B pentru 8 bucăți din A:

$$\frac{4 \text{ buc.(B)}}{8 \text{ buc.(A)}} = \frac{1}{2} \text{ buc. din B/pentru 1 buc. din A}$$

• III – renunțarea la 8 bucăți din B pentru a obține 6 bucăți din A, față de varianta a II-a:

$$\frac{8 \text{ buc.(B)}}{6 \text{ buc.(A)}} = \frac{4}{3} \text{ buc. din B/pentru 1 buc. din A}$$

• IV – renunțarea la 12 buc. din B pentru a obține 4 bucăți din A, față de varianta a III-a.

$$\frac{12 \text{ buc.(B)}}{4 \text{ buc.(A)}} = 3 \text{ buc. fin B pentru 1 buc. din A}$$

• V – renunțarea la 16 bucăți din B pentru a obține 2 bucăți din A, față de varianta a IV-a:

Scanned with OKEN Scanner

$\frac{16 \text{ buc. (B)}}{2 \text{ buc. (A)}} = 8 \text{ buc. din B/pentru 1 buc. din A}$

b) expresia bănească a costului oportunității unor bucăți din A este:

- II – 3.000 u.m.= $(\frac{1}{2} \times 6.000 \text{ u.m.})$
- III – 8.000 u.m. = $(\frac{4}{3} \times 6.000 \text{ u.m.})$
- IV – 18.000 u.m. = (3×6.000 u.m.)
- V – 48.000 u.m. = (8×6.000 u.m.)

Scanned with OKEN Scanner

CAP. II. **Agenții economici**

I. INDICAȚI RĂSPUNSUL CORECT:

1. Economia este o activitate complexă cu nenumărați autori, printre care:

a) persoanele care caută un loc de muncă;
b) persoanele care dispun de mijloacele economice necesare şi îşi duc viața fără să muncească;
c) persoanele care dispun de pregătire foarte bună, au experiență bogată, dar au depăşit limita vieții active;
d) persoanele aflate în şomaj voluntar;
e) persoanele care exercită muncă salarială sau nu, indiferent sub ce formă.

2. Cei ce realizează activitatea economică, autorii acesteia, acționează întotdeauna într-un context care presupune:

a) acțiuni individuale autonome nefinalizate prin bunuri economice;
b) acțiuni individuale ce reprezintă segmente ale unei acțiuni colective ce se finalizează prin bunuri economice;
c) acțiuni colective autonome sau nu din care se obțin bunuri economice;
d) acțiuni realizate în condiții salariale sau nesalariale finalizate prin bunuri economice;
e) acțiuni care direct sau indirect se influențează reciproc.

b + c + d + e; b + d + e; c + e; a + c + e; a + b + c + d; b + c + d + e.

3. Unitățile economice sau instituționale sunt:

a) firme de stat şi/sau private care produc bunuri materiale;
b) firme de stat şi/sau private conduse exclusiv prin hotărâri de guvern;
c) persoane ce realizează acte sau fapte economice necoordonate sau opuse între ele;
d) persoane care acționează în economie şi realizează acte economice fie individual, fie în grup şi dispun de autonomie de decizie asupra acțiunilor;
e) grupuri mari de oameni constituiți în structuri organizatorice proprii şi care acționează la comanda guvernului;

4. Pentru a fi studiați şi cunoscuți mai bine, agenții economici sunt grupați după preponderența activităților pe care le realizează, grupurile respective fiind denumite:

a) activități de producție şi vânzare;
b) sectoare de prelucrare şi depozitare;
c) sectoare instituționale;
d) segmente ale diviziunii producției de bunuri materiale;
e) sectoare de preinvestiții.

Scanned with OKEN Scanner

5. Agenții economici nu execută fiecare dintre ei toate activitățile la un moment, ci numai una sau câteva dintre ele în care se specializează după criteriul:
a) celei mai mari dorințe;
b) celei mai mari eficiențe;
c) apropierii de prieteni și familie;
d) realizării unor segmente dintr-un bun, astfel încât reunindu-le să se obțină un produs de cea mai mare complexitate;
e) evitării riscului de a rămâne șomeri.

6. Activitatea economică în ansamblul său există numai ca rezultat al:
a) factorilor naturali;
b) bunurilor oferite de-a gata de natură;
c) contribuției celor ce produc bunurile materiale;
d) activității administrațiilor care-i organizează pe oameni;
e) contribuției fiecărui agent economic la executarea unei părți din acest ansamblu care-i revine în virtutea diviziunii muncii.

7. Unitățile economice care formează lumea întreprinderilor sunt reunite sub această denumire după criteriul:
a) diversității produselor pe care le asigură;
b) producției de bunuri, de orice natură ar fi acestea, în vederea vânzării;
c) faptului că produc și nu consumă;
d) bunei aprovizionări;
e) dimensiunii activității.

8. Condițiile în care întreprinderea acționează și relațiile pe care aceasta le dezvoltă prin propria activitate constituie:
a. mediul întreprinderii;
b. rezultatul dorinței directorului;
c. constrângeri pe care întreprinderea le-a generat prin greșelile făcute;
d. sursă de avantaje primită „în dar" de la guvern;
e. consecința directă a mediului natural în care întreprinderea este amplasată.

9. Orice întreprindere formează un sistem, ceea ce înseamnă că:
a) constituie un ansamblu de activități care au loc sau nu în cadrul întreprinderii și în care oamenii nu se includ;
b) constituie un ansamblu de activități care au loc în cadrul întreprinderii, se presupun reciproc și numai împreună permit realizarea scopului urmărit;
c) poate exista fără angajații proprii, ca urmare a efectelor ce decurg din acțiunile celorlalte unități economice;
d) întreprinderea există datorită faptului că alte întreprinderi nu pot face tot ceea ce este necesar;
e) întreprinderea dezvoltă relații cu exteriorul.

10. Menajele reprezintă lumea consumatorilor într-o economie pentru că:
a) implică omul ca finalitate a oricărei activități economice, iar omul poate exista numai dacă consumă;
b) acestea formează cel mai numeros sector instituțional;

Scanned with OKEN Scanner

c) reunesc oamenii în calitatea lor de participanți la activitatea economică;
d) oamenii consumă producând;
e) oamenii produc consumând.

11. Administrațiile constituie sectorul instituțional care-și datorează existența:
a) deciziilor politice ale guvernelor;
b) dorinței oamenilor de a trăi mai bine;
c) nevoilor individuale sau colective ce rezultă din faptul că oamenii trăiesc în grup, în societate;
d) producției de servicii și nu de bunuri materiale;
e) faptului că nu produc, ci doar consumă.

12. Bunurile produse de sectorul instituțional denumit administrații au caracter:
a) material;
b) netransmisibil;
c) marfar;
d) nemarfar;
e) tangibil.

13. Băncile sunt unități economice care:
a) efectuează încasări și plăți între unitățile în funcțiune în concordanță cu operațiile economice pe care acestea le realizează;
b) dispunând de sume mari, pot face orice într-o economie;
c) fac legătura între agenții economici care au nevoie de finanțare și cei care au bani temporar disponibili;
d) sunt subordonate puterii politice din țara în care își au sediul;
e) asigură cantitatea corespunzătoare de bani în economie și circulația normală a acestora.

a + c + d; b + c + d; a + e; a + c + e; c + d + e.

14. Din operațiile economice realizate de bănci rezultă:
a) bunuri nemarfare;
b) bunuri care sunt stocate în așteptarea unui preț mai bun;
c) bunuri materiale;
d) bunuri sub formă de servicii nemarfare;
e) servicii marfare.

15. Exteriorul sau restul lumii reprezintă sectorul instituțional în care sunt cuprinse:
a) toate unitățile economice rezidente într-o țară;
b) toate unitățile economice naționale;
c) toate unitățile economice dintr-o țară, indiferent de sectorul instituțional din care fac parte, în măsura în care au relații economice (externe) cu unități din alte țări;
d) toate unitățile economice dintr-o țară indiferent de sectorul instituțional din care fac parte, în măsura în care au exporturi și cu condiția de a nu avea importuri;
e) toate unitățile economice care produc servicii pentru export.

16. Circulația bunurilor materiale, serviciilor, disponibilităților bănești și altor valori între agenții economici rezidenți într-o țară reprezintă:
a) rețeaua relațiilor personale dintre ei;
b) relații de aprovizionare;
c) fluxuri economice;
d) operații de cumpărare;
e) expresia informațiilor pe care le dețin.

Scanned with OKEN Scanner

17. Volumul, structura şi viteza fluxurilor economice oferă informații foarte utile cu privire la:

a) starea economiei unei țări;
b) aportul fiecărui sector instituțional în economia respectivă;
c) climatul de bună înțelegere între locuitorii țării;
d) fazele ciclului economic în țara respectivă;
e) fenomenele negative de amploare.

c + a + e; b + c+ d + e; c + d + e; a + b + c + d + e; a + b + d + e.

18. După natura lor, fluxurile economice sunt:

a) materiale şi servicii;
b) reale şi monetare;
c) interne, externe şi internaționale;
d) relații între oameni, indiferent de locul unde-şi au rezidența;
e) imateriale

19. Exteriorul sau restul lumii cuprinde:

a) relațiile de export;
b) relațiile de import;
c) relațiile ocazionate de tranzitul unor bunuri către alte țări;
d) relațiile ocazionate de turism exterior;
e) relațiile menționate la toate punctele de mai sus.

20. Exteriorul sau restul lumii este considerat ca fiind format din agenți fictivi pentru că:

a) nu există astfel de agenți economici;
b) nu cuprinde numai relații de vânzare cumpărare cu exteriorul;
c) cuprinde doar relații economice nemarfare de genul ajutoare, donații etc.;
d) participanții nu există, sunt doar presupuşi;
e) agenții economici provin din toate celelalte sectoare (dacă au relații cu exteriorul) şi nu alții în plus.

II. CARE DINTRE URMĂTOARELE AFIRMAȚII ESTE ADEVĂRATĂ ŞI CARE ESTE FALSĂ:

1) Pentru a produce un bun economic, orice agent economic execută toate operațiile pe care le presupune bunul respectiv.
2) Diviziunea muncii presupune specializarea agenților economici în producerea unui bun.
3) Orice întreprindere este o unitate economică.
4) O întreprindere care comercializează produsele altor firme nu produce nimic.
5) Comercializarea produselor proprii sau ale altor firme este o activitate de producție.
6) Utilizarea factorilor de producție de către o unitate de producție înseamnă consum.
7) Întreprinderile pot să-şi însuşească profitul dacă în activitatea lor realizează valoare adăugată suficient de mare.
8) Veniturile menajelor provin din salarii.
9) Menajele sunt colective sau grupuri de oameni şi familii formate din tată, mamă şi copii.

Scanned with OKEN Scanner

10) Bunurile produse de administrații se vând contra impozite şi taxe.
11) Funcționarea administrațiilor publice este susținută prin impozite şi taxe pe veniturile agenților economici.
12) Taxele plătite de agenții economici când beneficiază de anumite servicii ale administrațiilor publice nu reprezintă prețuri.
13) Băncile operează cu sume mult mai mari decât capitalurile proprii pe care şi le asigură prin atragerea economiilor celorlalți agenți economici.
14) Sectorul instituțional denumit exteriorul sau restul lumii nu este format decât din unități economice care sunt incluse în celelalte sectoare instituționale.
15) Circuitul economic este format din fluxuri cu exteriorul.

III. APLICAȚII REZOLVATE

Identificați fluxurile economice, după natura lor, care se formează în următoarele situații:

1. O firmă autorizată vinde 5 automobile în valoare de 1 miliard în total şi încasează suma în contul deschis la banca comercială locală.

vânzarea automobilelor = flux real de 1 miliard
achitarea prețului automobilelor = flux monetar de 1 miliard

2. Ce se va întâmpla dacă, în situația de la punctul 1, doi dintre cumpărători nu-şi vor plăti automobilele?
• fluxul real va fi de 1 miliard;
• fluxul monetar va fi de 600.000.000.

3. Ce semnificație are faptul că în situația de la punctul 2 fluxul monetar este mai mic decât cel real, iar cele 400.000.000 se vor achita, să zicem, după 60 de zile?
• fluxul monetar mai mic decât cel real atestă imposibilitatea cumpărătorului de a-şi achita obligațiile, că acesta nu are bani pentru că, la rândul său, nu i-a primit de la alte unități economice pentru care a prestat anumite servicii sau că situația s-a creat datorită unui lanț de asemenea slăbiciuni;
• rezultatul unei asemenea situații este blocajul financiar care are efecte negative pentru mulți agenți economici;
• furnizorii, salariați sau alte unități economice care au de încasat diferite sume de la firma care a vândut automobilele nu-şi vor putea primi toți banii sau poate chiar deloc.

IV. TEXT DE COMENTAT

„Ignorate de mult timp, relațiile şi cooperarea dintre firme încep să fie percepute ca un subiect distinct în analiza economică... Deşi acordurile dintre firmele comerciale nu sunt noi, evoluția recentă a relațiilor dintre întreprinderi explică o creştere semnificativă a

Scanned with OKEN Scanner

cooperării între firme, juridic independente, acorduri tot mai multe între întreprinderile mici şi mijlocii, de o parte, şi marile grupuri, de altă parte, la nivel naţional şi/sau internaţional, diversificarea tot mai mare a formelor şi conţinutului acordurilor de cooperare..." (Bernard Brandy, L'économie de relations interentreprises, Editions La Découverte, Paris, 1995, p. 3).

În comentariul dumneavoastră trebuie să precizaţi:
1. din ce sector instituţional fac parte unităţile care dezvoltă cooperarea dintre ele;
2. care sunt cele două mari procese învăţate la această lecţie, pe care le amplifică şi le diversifică cooperarea dintre firme;
3. care sunt fluxurile economice cele mai afectate;
4. ce implicaţii are dezvoltarea cooperării pentru circuitul economic.

V. COMPLETAŢI SPAŢIILE LIBERE CU TERMENII ADECVAŢI

1. Volumul şi viteza fluxurilor.....sunt importante întrucât ..... şi cum s-ar putea interveni pentru controlul acestora.
2. Băncile au rolul de ..... între cei ce deţin disponibilităţi băneşti temporar disponibile şi cei ce au nevoie de credite pentru ..... afacerile.
3. Prin natura lor, administraţiile au menirea de a ..... colective.

RĂSPUNSURI

I.

1. e	2. b + c + d + e	3. d	4. c	5. b
6. e	7. b	8. a	9. b	10. a
11. c	12. d	13. a + c + e	14. e	15. c
16. c	17. a + b + b + d + e	18. b	19. e	20. e

II.

1. F	2. F	3. A	4. F	5. A
6. F	7. A	8. F	9. F	10. F
11. A	12. A	13. A	14. A	15. F

V.

1. „economice"; arată evoluţiile lor".
2. „mijlocitor"; „a-şi dezvolta".
3. „satisface nevoi".

Scanned with OKEN Scanner

CAP. III. **Consumatorul**

I. INDICAȚI RĂSPUNSUL CORECT:

1. **Are caracter pur subiectiv:**
   a) aprecierea utilității economice;
   b) determinarea utilității în general;
   c) delimitarea bunurilor economice de cele libere;
   d) evaluarea nevoilor;
   e) clasificarea resurselor în primare și derivate.

2. **Când într-un interval scurt consumul crește, intensitatea nevoilor:**
   a) crește;
   b) scade;
   c) rămâne neschimbată;
   d) poate să crească, să scadă sau să rămână neschimbată.

3. **Una din afirmațiile de mai jos este falsă pentru situația când consumul crește:**
   a) utilitatea totală crește cu rații descrescânde;
   b) utilitatea marginală se reduce;
   c) utilitatea adițională pe care o aduce fiecare nouă doză este din ce în ce mai mare;
   d) intensitatea plăcerii oferită de consum se reduce;
   e) nivelul de trai crește.

4. **Ionel, elev în clasa a XI-a, dispune de un buget de 164.000 u.m. pentru a achiziționa bunurile x și y, ale căror prețuri unitare sunt 10.000, respectiv 12.000 u.m. Utilitatea marginală pentru bunul x se exprimă prin funcția 58 – Q_x, iar pentru bunul y este 67 – Q_y (în care Q_x și Q_y sunt cantitățile achiziționate din cele două bunuri). Să se determine structura achizițiilor din bunurile x și y care asigură cea mai bună alegere făcută de Ionel (îi maximizează utilitatea totală). Alegeți între:**
   a) 8; 7
   b) 7; 8
   c) 25; 30
   d) 10; 14
   e) toate variantele anterioare sunt false; corect este .....

5. **Se apreciază că un consumator are un comportament economic rațional atunci când:**
   a) face achiziții bazate pe experiența anterioară;
   b) alege sub impulsul publicității, în funcție de intensitatea acesteia pentru diferite bunuri;
   c) alegerile sale se fundamentează pe criterii de eficiență economică;
   d) face alegeri în funcție de eficiența ecologică;
   e) achiziționează la întâmplare.

6. **A alege pe criterii de eficiență economică înseamnă să se compare:**
   a) utilitatea totală cu prețul unitar;
   b) utilitatea marginală cu prețul unitar;

Scanned with OKEN Scanner

c) utilitatea în sens general şi preţul unitar;
d) raportul dintre preţul unitar şi utilitatea marginală pentru bunurile între care se alege;
e) conţinutul în calorii al bunului respectiv şi preţul său unitar.

7. Mărimea şi structura consumului sunt influenţate nemijlocit de:
a) mărimea venitului;
b) starea şi perspectivele economiei;
c) condiţiile natural-geografice;
d) statutul şi nivelul social-cultural al consumatorului;
e) obiceiurile şi vârsta consumatorului.
A (a); B (a, b); C (a, b, c); D (a, b, c, d); E (a, b, c, d, e)

8. Când venitul disponibil pentru consum creşte, în totalul consumului sporesc ponderea achiziţiilor pentru:
a) alimente;
b) îmbrăcăminte;
c) bunuri care satisfac nevoi primare;
d) bunuri (materiale şi servicii) care satisfac nevoi elevate, de ordin superior;
e) bunuri care satisfac nevoile de viaţă, de supravieţuire.

9. Inegalităţile în consum dintre diferite familii (menaje) depind în mod hotărâtor în funcţie de:
a) nivelul veniturilor;
b) numărul membrilor menajului;
c) vârstă;
d) profesiune (ocupaţie);
e) mărimea oraşului în care locuiesc.

10. Inegalităţile dintre indivizi şi familii în ceea ce priveşte nivelul şi structura consumului:
a) sunt un fapt firesc;
b) sunt un fapt nefiresc, anormal, în contradicţie cu morala şi etica;
c) se întâlnesc doar în economiile de piaţă;
d) sunt o realitate prezentă de-a lungul întregii existenţe umane;
e) dispar în ţările dezvoltate din punct de vedere economic.
A (a, c, e) B (b) C (a, d) D (b, e) E (d, e)

11. Utilitatea totală este maximă atunci când:
a) utilitatea marginală este zero;
b) utilitatea marginală este maximă;
c) utilitatea marginală este negativă;
d) preţul unitar scade;
e) în toate situaţiile de mai sus.

12. Utilitatea totală rezultată prin consumarea unui anumit bun este maximă atunci când consumatorul achiziţionează şi consumă:
a) o doză din bunul respectiv;
b) două doze din bunul respectiv;
c) trei doze din bunul respectiv;
d) consumul se situează la pragul de saţietate, nevoia fiind integral satisfăcută;
e) bunuri cu preţuri reduse, aflate în proces de soldare sau second-hand.

Scanned with OKEN Scanner

13. Când preţul unui bun scade:
a) venitul real creşte;
b) venitul real nu se modifică;
c) venitul real va scădea şi el;
d) în mod normal, raportul utilitate marginală - preţ creşte;
e) bunul respectiv devine mai atractiv pentru consumatori.
A (a, d, e) B (b, d, e) C (c, d, e) D (d, e) E (e)

14. Dacă un consumator achiziţionează două bunuri A şi B, el realizează starea de echilibru când:
a) utilitatea marginală este maximă;
b) utilităţile marginale ale celor două bunuri sunt egale;
c) utilităţile marginale ale celor două bunuri sunt proporţionale cu preţurile lor unitare;
d) a cheltuit integral bugetul alocat;
e) nevoile pentru respectivele bunuri sunt integral satisfăcute.

15. Bunurile A şi B sunt substituibile. Dacă preţul bunului A creşte, consumatorul îşi asigură echilibrul dacă:
a. achiziţionează mai mult din A şi aceeaşi cantitate din B;
b. achiziţionează mai puţin din A şi mai mult din B;
c. achiziţionează aceleaşi cantităţi ca mai înainte;
d. achiziţiile din cele două bunuri se reduc proporţional cu creşterea preţului;
e. răspunsurile a-d sunt false; răspunsul corect este .....

16. Când eficienţa economică sporeşte, consumul:
a) creşte; b) scade; c) rămâne neschimbat.

17. Dacă venitul creşte, în mod normal cheltuielile pentru alimente (ca pondere):
a) cresc; b) scad; c) rămân neschimbate

18. O persoană a consumat cinci doze din bunul „X" având utilităţile individuale: 8; 6; 4; 2; 0. Dacă consumă două doze suplimentare cu utilităţile marginale –1 şi –2, arătaţi care dintre propoziţiile de mai jos sunt corecte:
a) utilitatea marginală descreşte doar pentru ultimele două doze;
b) pe măsura creşterii numărului de doze consumate utilitatea totală creşte;
c) utilitatea totală devine negativă;
d) datorită ultimelor două doze, utilitatea totală se reduce;
e) toate afirmaţiile de mai sus sunt false.

19. Consumatorul are un comportament raţional atunci când:
a) nu face risipă;
b) dă dovadă de cumpătare;
c) îşi subordonează activitatea principiului eficienţei;
d) se comportă ca o persoană inteligentă, care înţelege că nu toate trebuinţele pot fi satisfăcute şi acceptă voluntar să satisfacă doar strictul necesar din acestea;
e) propoziţiile a-d sunt sinonime şi false.

Scanned with OKEN Scanner

20. Esența alegerii consumatorului rațional constă în:

a) găsirea și achiziționarea bunurilor care au calitatea cea mai ridicată;
b) găsirea și achiziționarea bunurilor care au prețurile cele mai mici;
c) găsirea acelei variante de achiziție care-i asigură maximizarea utilității totale în condițiile date de venit și de preț;
d) achiziții bazate primordial pe bunuri din producția internă, pentru că astfel se conservă locurile de muncă;
e) achiziții bazate primordial pe bunuri din import, superioare calitativ și ca mod de prezentare.

21. Spre deosebire de bunurile libere, cele economice sunt:

a) mai scumpe;
b) rare;
c) disponibile într-o cantitate mai mică;
d) mai variate;
e) accesul la ele este contra plată.

22. Un consumator are un buget de 240 u.m. pentru a achiziționa cantități diferite din bunurile x și y, ale căror utilități marginale (Umg) sunt definite prin funcțiile $Umg_x = 10 - x$, $Umg_y = 20 - y$ (în care x și y sunt cantitățile achiziționate și consumate din bunurile respective). Prețul unitar este 10 u.m./doză. Cantitățile achiziționate și consumate din bunurile x și y pentru ca acest consumator să-și realizeze echilibrul sunt:

a) 17; 7; b) 7; 17; c) 12; 12; d) 13; 11; e) 11; 13.

23. Raportul utilitate marginală/preț pentru bunul x este 0,6. Prețul unitar al bunului y = 5.000 u.m. La echilibru, utilitatea marginală a bunului Y este:

a) 3.000; b) 4.000; c) 826,6; d) 1.666,6; e) 2.000.

II. CARE DINTRE URMĂTOARELE AFIRMAȚII ESTE ADEVĂRATĂ ȘI CARE ESTE FALSĂ:

1) Utilitatea marginală este identică pentru bunurile omogene.
2) Consumatorul rațional este totodată o persoană zgârcită.
3) Utilitatea economică a bunurilor identice este, în mod normal, diferită și pentru un consumator dat, și pentru consumatori diferiți.
4) Fericirea și drogurile sunt bunuri complementare.
5) Consumul este o componentă a activității economice.
6) Pe măsura creșterii veniturilor, în totalul consumului se reduc ponderea și volumul bunurilor de primă necesitate.

III. COMPLETAȚI SPAȚIILE LIBERE CU TERMENII ADECVAȚI

1) Satisfacția pe care speră că o va obține un consumator dat, în condiții determinate de loc și de timp, prin folosirea unei cantități (doze) determinate dintr-un bun (material, serviciu, informație) reprezintă .....

Scanned with OKEN Scanner

2) Cu fiecare unitate consumată, ... utilitatea totală, iar utilitatea marginală ..... ca expresie a legii .....
3) Utilitatea adiţională pe care o aduce doza consumată în plus este zero când nevoile de consum sunt .....
4) Satisfacţia resimţită de un consumator de pe urma ultimei doze consumate reprezintă .....
5) Ca fiinţă raţională, consumatorul alege pe criterii de ....
6) În alegerea sa consumatorul urmăreşte maximizarea raportului dintre .....
7) Când raportul utilitate marginală/preţ unitar pentru cele „n" bunuri achiziţionate este identic, consumatorul a făcut alegerea .....
8) Când venitul este redus, cea mai mare parte a sa este afectată satisfacerii nevoilor .....
9) Creşterea consumului menajelor este una dintre cele mai evidente expresii ale sporirii .....

IV. FIE URMĂTORUL TEST:

„În studierea consumatorului se pleacă de la premisa că el este un agent economic raţional, care în ceea ce întreprinde ţine seama de cerinţele eficienţei şi urmăreşte ca prin achiziţiile şi consumul efectuat să obţină maximum de satisfacţie: el are ca obiectiv maximizarea satisfacţiei sub constrângeri."
Arătaţi:

1) Care este problema principală abordată în text.
2) În ce constă ea (explicaţi-o).

RĂSPUNSURI

I.
Indicaţi răspunsurile corecte:

1. a; 2. b; 3. c;

4. a. Rezolvare:

$$\begin{cases} \dfrac{Umg_x}{p_x} = \dfrac{Umg_y}{p_y} \quad (1) \\ Qx \cdot p_x + Qy \cdot p_y = 164.000 \quad (2) \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \dfrac{58 - Q_x}{10.000} = \dfrac{67 - Q_y}{12.000} \\ 10.000\ Q_x + 12.000\ Q_y = 164.000 \end{cases} \Rightarrow$$

$Q_x = 8$; $Q_y = 7$
5. c; 6. b; 7. E; 8. d; 9. a; 10. C; 11. a; 12. d; 13. A; 14. c; 15. b; 16. a; 17. b; 18. d; 19. c; 20. c; 21. b;

Scanned with OKEN Scanner

22. a. Rezolvare:

$$\begin{cases} \frac{10-x}{10} = \frac{20-y}{10} \ (1) \\ 10x + 10y = 240 \ (2) \end{cases} \Rightarrow \begin{matrix} x = 7 \\ y = 17 \end{matrix}$$

23. a. Rezolvare:

$$\frac{Umg_x}{p_x} = \frac{Umg_y}{p_y} \Rightarrow 0{,}6 = \frac{Umg_y}{5.000} \Rightarrow Umg_y = 3.000$$

II. 1. F; 2. F; 3. A; 4. F; 5. A; 6. F.

III. 1. utilitatea economică; 2. creşte; scade; utilități marginale descrescânde; 3. integral satisfăcute; 4. utilitatea marginală; 5. eficiența economică; 6. utilitatea marginală şi prețul unitar; 7. cea mai bună; 8. primare, de bază; 9. nivelului de trai.

Scanned with OKEN Scanner

CAP. IV. **Producătorul**

I. INDICAȚI RĂSPUNSUL CORECT:

1. **Care din următoarele afirmații referitoare la pământ ca factor de producție nu sunt corecte:**
   a) poate fi folosit atât intensiv, cât şi extensiv;
   b) este un factor de producție primar;
   c) este un factor de producție degradabil a cărui refacere nu mai este posibilă;
   d) este un factor de producție restrictiv;
   e) nu este întotdeauna exploatat rațional.

2. **Utilizarea factorilor de producție în activitatea economică poate determina:**
   a) uzura fizică şi/sau morală a pământului;
   b) uzura fizică şi/sau morală a capitalului tehnic;
   c) uzura fizică şi/sau morală a tuturor factorilor de producție;
   d) uzura fizică şi/sau morală a muncii;
   e) nici unul dintre răspunsurile anterioare nu este corect.

3. **Sistemul de irigații care foloseşte apa din fluviul Dunărea pentru a fertiliza pământul se include în categoria factorilor de producție:**
   a) muncă;
   b) natură;
   c) capital fix;
   d) capital circulant;
   e) nu constituie factor de producție.

4. **Pentru o firmă care îşi desfăşoară activitatea de producere a prefabricatelor pentru construcții pe propriul teren nu constituie capital fix:**
   a) clădirile secțiilor de producție;
   b) clădirile administrative;
   c) calculatoarele de proces utilizate;
   d) suprafața de teren pe care este amplasată firma;
   e) mijloacele de transport proprii.

5. **Nu constituie fluxuri de „ieşiri" ale firmei:**
   a) plata impozitelor;
   b) plata taxelor;
   c) vânzările de bunuri economice;
   d) cheltuielile cu factorii de producție;
   e) cheltuielile pentru serviciile factorilor de producție.

6. **Care dintre elementele de mai jos fac parte din capitalul circulant:**
   a) mijloacele de transport public;
   b) resursele băneşti ale unei instituții de învățământ;
   c) grâul pentru însămânțat;
   d) calculatoarele deținute de instituțiile medicale;
   e) maşinile şi utilajele folosite în procesul tehnologic.

Scanned with OKEN Scanner

7. Nivelul global al eficienței combinării factorilor de producție poate fi evidențiat cu ajutorul:
a) substituirii factorilor de producție;
b) abilității întreprinzătorului;
c) ratei marginale de substituție (RMS);
d) consumului de factori de producție pe unitatea de produs;
e) nu poate fi calculat.

8. Determinarea productivității marginale a unui factor de producție (Wmg) ne serveşte nemijlocit la:
a) stabilirea nivelului producției ce urmează a fi fabricate;
b) stabilirea raportului optim care trebuie să existe între factorii de producție folosiți pentru obținerea unui anumit produs;
c) calculul rentabilității economice desfăşurate;
d) fundamentarea substituirii factorilor de producție;
e) stabilirea costului producției.

9. Dacă productivitatea marginală a unui factor este mai redusă decât productivitatea medie a factorului, iar cantitatea din acel factor creşte, atunci:
a) productivitatea medie şi producția cresc;
b) productivitatea medie şi producția scad;
c) productivitatea medie creşte şi producția scade;
d) productivitatea medie scade şi producția creşte;
e) productivitatea medie şi producția nu sunt influențate în sensurile arătate mai sus.

10. Considerăm că productivitatea marginală a factorului substituit este mai mare decât productivitatea marginală a factorului care îl substituie. În această situație, rata marginală de substituție este:
a) >1; b) =1; c) <1; d) =0; e) nedeterminabilă.

11. Productivitatea marginală a muncii = 500 t.
Productivitatea marginală a capitalului = 1500 t.
Cât este rata marginală de substituție a capitalului prin muncă?
a) $\frac{3}{1}$; b) $\frac{1}{3}$; c) $-\frac{1}{3}$.

12. La SC « Doral » capitalul total este de 100 de mld. u.m., din care 40% capital circulant. Capitalul fix are o durată de funcționare de cinci ani, iar capitalul circulant efectuează o rotație pe an. Capitalul consumat anual este:
a) 100 mld. u.m.;
b) 52 mld. u.m.;
c) 40 mld. u.m.;
d) 90 mld. u.m.;
e) 12 mld. u.m.

13. În categoria factorilor de producție sunt incluse şi:
a) economiile băneşti aflate la populație;
b) rezervele de resurse minerale prospectate ale unei țări;

Scanned with OKEN Scanner

c) salariile;
d) terenurile agricole utilizate pentru producerea cerealelor;
e) populația.

14. Nu constituie factori de producție:
a) clădirile administrative;
b) spațiile de depozitare;
c) izvoarele naturale neamenajate;
d) zăpada artificială de pe o pârtie de schi;
e) programele de calculator.

15. În care dintre situațiile menționate mai jos uzura capitalului fix nu reprezintă o pierdere pentru întreprinzător?
a) când capitalul fix se folosește în activitatea economică;
b) când capitalul fix nu se folosește în activitatea economică;
c) când uzura a avut loc datorită acțiunii factorilor naturali, capitalul fix nefiind folosit;
d) când uzura este superioară normelor tehnico-economice de utilizare a capitalului fix;
e) când capitalul fix utilizat are o valoare pozitivă.

16. Care dintre criteriile de mai jos se află la baza împărțirii capitalului tehnic în fix și circulant?
a) modul în care participă la activitatea economică, în care se consumă și se înlocuiește;
b) modul în care se realizează înlocuirea;
c) proprietatea asupra capitalului care este înlocuit;
d) gradul de rigiditate;
e) forma concretă sub care se prezintă capitalul tehnic.

17. O creștere economică de tip extensiv este determinată nemijlocit de:
a) creșterea productivității muncii;
b) creșterea productivității capitalului;
c) creșterea productivității pământului;
d) folosirea unor cantități mai mari de factori de producție;
e) utilizarea unor factori de producție mai eficienți.

18. Raportul dintre factorii de producție și resurse este:
a) egal cu zero;
b) supraunitar;
c) unitar;
d) subunitar;
e) resursele și factorii de producție nu se pot compara din punct de vedere cantitativ.

19. Când prețurile noilor utilaje cresc, iar duratele lor de funcționare nu se modifică, amortizarea acționează în direcția:
a) creșterii costurilor;
b) scăderii costurilor;
c) menținerii constante a costurilor;
d) reducerii costurilor și creșterii producției;
e) reducerii costurilor fixe pe termen scurt.

Scanned with OKEN Scanner

20. Care dintre următoarele afirmații cu privire la procesul substituirii factorilor de producție este adevărată?

a) este un proces eminamente obiectiv;
b) este un proces eminamente subiectiv;
c) se bazează pe compatibilitatea caracteristicilor de utilitate și de adaptabilitate;
d) se realizează cu participarea tuturor factorilor de producție;
e) are în vedere în exclusivitate factorul capital.

II. CARE DINTRE URMĂTOARELE AFIRMAȚII ESTE ADEVĂRATĂ ȘI CARE ESTE FALSĂ:

1) Totalitatea elementelor de care firmele au nevoie pentru a produce bunuri economice poartă numele de resurse.
2) Capitalul circulant este format din bunuri mobile, care circulă în procesul de fabricație.
3) Capitalul tehnic poate fi încadrat în categoria resurselor regenerabile.
4) Purtătorul ofertei este producătorul.
5) Productivitatea marginală a unui factor de producție reprezintă producția obținută prin creșterea cu o unitate a factorului respectiv, ceilalți rămânând nemodificați.
6) Rata marginală de substituție reprezintă cantitatea dintr-un factor de producție necesară pentru a compensa creșterea cu o unitate a unui alt factor, astfel încât producția să rămână aceeași.
7) Capitalul tehnic este supus atât unei uzuri fizice, cât și unei uzuri morale.
8) Elementele care formează factorul de producție capital sunt numite bunuri de producție.

III. APLICAȚII REZOLVATE:

1. Productivitatea marginală a muncii = 500 t.
Productivitatea marginală a capitalului = 1.500 t.
Cât este rata marginală de substituție a capitalului prin muncă?

2. La 31 decembrie, în evidența contabilă a unei societăți comerciale este prezentată următoarea situație:
– sume în contul bancar ..... 100 mil. um.
– sume în casierie, reprezentând drepturi de salarii neridicate ..... 50 mil. um.
– mașini și utilaje ..... 200 mil. um.
– materii prime, materiale, combustibil ..... 120 mil. um.
– tehnică electronică de calcul și programele corespunzătoare necesare dirijării producției ..... 40 mil. um.
– produse finite aflate în stoc ..... 50 mil. um.
Care dintre sumele de mai sus reflectă corect expresia monetară a capitalului tehnic?

Scanned with OKEN Scanner

3. Productivitatea medie a capitalului unei firme a fost în t_0 de 20.000 u.m., în condiţiile unei producţii de 30 de mil. u.m. Dacă productivitatea marginală a capitalului tehnic este cu 10% mai mare decât randamentul mediu al capitalului din perioada de bază (t_0), iar valoarea producţiei obţinute creşte cu 11%, care va fi nivelul productivităţii medii a capitalului în perioada curentă?

IV. TEXTE DE COMENTAT

1. *„A produce, a munci, a vinde, a face piaţa, a achiziţiona, a consuma, a economisi bani, a gestiona economiile sunt acte ale vieţii cotidiene.*
... Astăzi, economia de schimb monetar polarizează activităţile fiecăruia dintre noi."

(Jean-Marie Albertini)

2. *„De când munca a devenit factor de producţie, mărimea ofertei agregate de muncă are un rol determinant în dimensionarea volumului şi structurii bunurilor materiale şi serviciilor pe care o economie le produce. Desigur, munca nu îndeplineşte singură acest rol deoarece volumul şi felurile de unelte cu care oamenii lucrează, capitalul pe care ei îl utilizează sunt, de asemenea, de maximă importanţă."*

(Roy B. Helgott)

3. *„Alegerile posibile ale combinării factorilor de producţie sunt mai întâi determinate de restricţiile interne tehnice ale întreprinderii şi apoi de restricţiile exterioare ale pieţelor. Totalitatea diverselor combinaţii ale factorilor, în diferitele lor proporţii, se exprimă prin funcţia de producţie. Pentru întreprindere este vorba de a găsi combinaţia optimală în fiecare situaţie."*

(Peter Schifer)

V. COMPLETAŢI SPAŢIILE LIBERE CU TERMENII ADECVAŢI

1) Dintotdeauna munca a fost factorul ..... şi ..... al producţiei, al activităţii economice în general.
2) Dacă volumul producţiei sporeşte, în principal, prin utilizarea unor factori de producţie de mai bună calitate, mai eficienţi, creşterea economică este de tip .....
3) Întrucât capitalul tehnic rezultă din interacţiunea factorilor de producţie, muncă şi natură, spunem că este un factor de producţie .....
4) Substituirea factorilor de producţie se bazează pe compatibilitatea caracteristicilor lor de ..... şi de ..... a părţilor care se combină.
5) Abilitatea întreprinzătorului se concretizează în capacitatea de adaptare rapidă şi eficientă la condiţiile .....
6) Calculele făcute de producător privind productivitatea marginală a unui factor de producţie, rata marginală de substituţie ş.a. îi oferă informaţii importante pe baza cărora va adopta un ..... raţional.

Scanned with OKEN Scanner

RĂSPUNSURI

I.

1. c; 2. e; 3. c; 4. d; 5. d; 6. c; 7. d; 8. d; 9. d; 10. a; 11. a; 12. b; 13. d; 14. c; 15. a; 16. a; 17. d; 18. d; 19. a; 20. c.

II.

1. F 2. F 3. A 4. A 5. F 6. F 7. F 8. A

III.

1. Rezolvare:

$$Rms = -\frac{\Delta L}{\Delta K} = \frac{WmK}{WmL} = \frac{3}{1} = 3$$

2. Rezolvare:

Capitalul tehnic este format din bunuri (mijloace) de producție.
Deci: 200 mil. (mașini și utilaje) + 120 mil. (materii prime, materiale, combustibil) + 40 mil. (tehnică electronică) = 360 mil.

3. Rezolvare:

$\overline{Wk}_0 = 20.000$ u.m. $\quad W_{mgk} = \overline{Wk}_0 + 10\%\overline{Wk}_0 \quad \overline{Wk}_1 = Q_1 / K_1$

$Q_0 = 30$ mil. u.m. $\quad Q_1 = Q_0 + 11\%Q_0$

unde:
Q_1 – producția în perioada curentă;
K_1 – valoarea capitalului tehnic fix în perioada curentă.

$Q_1 = Q_0 + 11\%Q_0 = 30.000.000 + 3.300.000 = 33.300.000$ u.m.

$$\overline{Wk}_0 = \frac{Q_0}{K_0} \Rightarrow K_0 = \frac{Q_0}{\overline{Wk}_0} = \frac{30.000.000}{20.000} = 1.500 \text{ u.m.}$$

$$W_{mg}K = \frac{\Delta Q}{\Delta K} = \frac{Q_1 - Q_0}{K_1 - K_0} \Rightarrow \Delta K = \frac{\Delta Q}{W_{mg}K}$$

$$W_{mg}K = \overline{W}k_0 + 10\%\overline{W}k_0 = 20.000 + 2000 = 22.000 \text{ u.m.}$$

$\Delta Q = Q_1 - Q_0 = 3.300.000$ u.m.

Rezultă:

$$\Delta K = \frac{3.300.000}{22.000} = 150 \text{ u.m.} \qquad K_1 = K_0 + \Delta K = 1.500 + 150 = 1.650 \text{ u.m.}$$

În aceste condiții avem: $\quad \overline{Wk}_1 = \frac{Q_1}{K_1} = \frac{33.300.000}{1650} = \approx 20.182$ u.m.

V.

1. „activ” și „determinant”.
2. „intensiv”.
3. „derivat”.

Scanned with OKEN Scanner

Scanned with OKEN Scanner

CAP. V. Utilizarea factorilor de producție

I. INDICAȚI RĂSPUNSUL CORECT:

1. **Productivitatea muncii reflectă:**
   a) raționalitatea, eficiența activității economice;
   b) randamentul factorilor de producţie utilizaţi;
   c) raționalitatea cu care sunt utilizate resursele;
   d) eficiența utilizării factorului muncă;
   e) nivelul cheltuielilor salariale în structura costului.

2. **Calculul productivității muncii ne relevă:**
   a) randamentul utilizării capitalului tehnic;
   b) abilitatea agentului economic întreprinzător;
   c) efortul depus de către producător;
   d) gradul de ocupare a forţei de muncă în activitatea economică;
   e) raționalitatea cu care este folosită forța de muncă.

3. **Nivelul productivității nu depinde de:**
   a) calitatea factorilor de producție utilizați;
   b) motivația economică a posesorilor factorilor de producţie;
   c) abilitățile întreprinzătorului;
   d) utilitatea bunurilor produse;
   e) calitatea managementului activității economice.

4. **Creşterea productivității influențează nemijlocit (direct):**
   a) calitatea managementului;
   b) intensitatea muncii;
   c) costul total mediu;
   d) calitatea bunurilor economice;
   e) condițiile naturale.

5. **În intervalul T_0 - T_1 creşte productivitatea tuturor factorilor de producție (globală) asigurând mărirea salariilor, profiturilor, rentei etc. pentru toți sau majoritatea agenților economici. Ca atare, pe ansamblul economiei:**
   a) se măresc absolut atât consumul, cât şi economiile;
   b) față de perioada anterioară, rata medie a consumului va fi mai mare;
   c) dinamica consumului va devansa pe cea a economiilor;
   d) se vor reduce absolut economiile şi va creşte consumul;
   e) se reduc absolut atât consumul, cât şi economiile.

6. **Productivitatea medie parțială ne permite să evaluăm:**
   a) nivelul eficienței utilizării factorilor de producție;
   b) nivelul eficienței agregate a factorilor de producție implicați în obținerea unui rezultat;

c) nivelul productivității marginale;
d) nivelul productivității fiecărui factor de producție utilizat;
e) eficiența agregată a utilizării factorilor de producție.

7. Prin calcularea productivității muncii pe un angajat se exprimă:
a) producția medie obținută cu o unitate de cost;
b) costul necesar obținerii unei unități de produs;
c) producția medie obținută pe fiecare salariat al întreprinderii;
d) costul mediu realizat pentru obținerea unei unități de produs;
e) raționalitatea, eficiența activității economice.

8. Productivitatea globală a factorilor de producție exprimă:
a) producția totală obținută;
b) producția obținută prin consumarea celui mai important dintre factorii de producție utilizați;
c) nivelul cheltuielilor variabile pe unitatea de produs;
d) eficiența tuturor factorilor de producție, evaluată prin randamentul acestora;
e) nivelul cheltuielilor totale pe unitatea de produs.

9. Atunci când productivitatea marginală a factorului substituit este mai mică decât productivitatea marginală a factorului ce îl substituie, rata marginală de substituție (Rms) este:

a) > 1; b) $= 1$; c) < 1; d) $= 0$; e) ∞.

10. Când productivitatea medie globală este egală cu cea marginală:
a) productivitatea medie globală este minimă;
b) productivitatea medie globală este maximă;
c) productivitatea medie globală începe să crească;
d) productivitatea medie globală începe să scadă;
e) productivitatea medie globală se identifică cu productivitatea marginală.

11. În categoria cheltuielilor materiale de producție (C) nu sunt incluse cheltuielile cu:
a) combustibilul;
b) amortizarea capitalului fix;
c) depozitarea;
d) chiriile;
e) reparațiile.

12. În cadrul costului variabil (CV) nu sunt incluse cheltuielile cu:
a) materiale;
b) combustibil;
c) salarii directe ale lucrătorilor din producție;
d) salariile personalului administrativ;
e) energia.

13. Comparativ cu perioada t_0-t_1, în intervalul de timp t_1-t_2, costul marginal se reduce atunci când:
a) producția crește în proporții diferite față de CVT;
b) producția și CVT cresc, acestea din urmă evoluând în progresie aritmetică, iar ΔQ fiind descrescător de la o perioadă la alta;

Scanned with OKEN Scanner

c) Q crește, ΔCVT este crescător, iar ΔQ este constant;
d) indicele sporului absolut al CVT este mai mic decât cel al sporului absolut al producției, iar ICVT și IQ sunt supraunitari;
e) ICVT și IQ sunt supraunitari, iar ΔCVT se reduce.

14. Criteriul care stă la baza împărțirii costurilor de producție în fixe (CF) și variabile (CV) este:
a) natura activității economice;
b) nivelul eficienței și rentabilității activității respective;
c) structura natural-materială a factorilor de producție utilizați;
d) relația dintre consumul factorului (factorilor) de producție și volumul producției;
e) relația dintre factorul (factorii) de producție utilizat și natura bunului economic produs.

15) Nivelul costului de producție constituie un element:
a) care influențează mărimea impozitului pe profit;
b) care orientează cumpărătorul în alegerea sa;
c) care oferă informații producătorului privind cerințele pieței;
d) fix;
e) hotărâtor în dimensionarea profitului.

16. Dacă pentru 1.000 de produse costurile fixe sunt 100.000 lei, iar costurile variabile 250.000 lei, costul total pentru 2.000 de produse este:
a) 350.000 lei; b) 600.000 lei; c) 660.000 lei;

17. Valoarea producției anuale a unei firme de calculatoare este de 16 miliarde de lei; numărul de produse este de 10.000 bucăți. Rata profitului în funcție de cost este de 25%. Costul unitar (mediu) este:
a) 1.280.000 lei; b) 1.600.000 lei; c) 3.200.000 lei.

18. În t_0, costurile fixe ale unei întreprinderi reprezentau 60% din costul total. Costurile variabilei totale cresc în t_1 cu 30%. Costul total în t_1 crește cu:
a) 8%; b) 30%; c) 12%;

19. O întreprindere de confecții face următoarele cheltuieli pentru 100 paltoane: materii prime = 100 milioane, materiale auxiliare = 20 milioane, combustibil, energie, apă pentru fabricație = 20 milioane, combustibil pentru încălzit = 0,5 milioane, salarii directe = 20 milioane, salarii indirecte = 0,7 milioane, chirie = 1 milion, dobânzi = 0,8 milioane.
Costul variabil este:
a) 160 milioane; b) 161,7 milioane; c) 162,5 milioane.

20. Raportul dintre cifra de afaceri și costul total al producției este de 5/4, iar masa profitului este de 20 milioane u.m. Dacă cheltuielile cu capitalul circulant sunt în sumă de 50 milioane u.m. și acestea reprezintă dublul cheltuielilor cu salariile, ponderea cheltuielilor materiale în costul total al producției este:
a) 70%; b) 68,75%; c) 50%; d) 62,50%; e) 75%.

Scanned with OKEN Scanner

21. La o firmă 10 salariați lucrau în perioada t_0 6 zile pe săptămână, a 8 ore pe zi. Productivitatea medie a muncii era de 5 produse pe oră/om. În perioada t_1, aceiași salariați lucrează 5 zile pe săptămână a 8 ore pe zi și obțin aceeași producție. Cu cât a crescut productivitatea medie a muncii în t_1 față de t_0?

a) cu 20%; b) cu 25%; c) cu 30%.

22. Productivitățile marginale ale primelor șase unități succesive de muncă sunt: 7, 14, 16, 10, 12, 5. Când sunt folosite cinci unități de muncă, producția totală este de:

a) 64; b) 59; c) 37.

23. În momentul t_0, productivitatea medie a muncii era de 50 de bucăți pe salariat, iar numărul de salariați era 100. În momentul t_1, a fost angajat un lucrător, cu productivitatea marginală de 20 de bucăți.
În t_1 producția este de:

a) 5.000 bucăți;
b) 4.080 bucăți;
c) 4.980 bucăți;
d) 5.020 bucăți;
e) 4.580 bucăți.

24. Costurile marginale sunt crescătoare în intervalul $T_1 - T_2$, comparativ cu intervalul de timp $T_0 - T_1$, atunci când:

a) producția crește mai încet decât costurile variabile totale, ambele evoluând în progresie aritmetică;
b) costul fix mediu devansează creșterea producției, ambele evoluând în progresie aritmetică;
c) costurile variabile totale cresc mai repede decât producția, sporul acestora se reduce, iar sporul producției este constant.
d) dinamica costurilor variabile devansează din ce în ce mai mult dinamica producției;
e) costurile variabile totale devansează creșterea producției în condițiile unor evoluții diferite ale sporurilor absolute ale costurilor variabile și ale producției.

25. Capitalul fix consumat într-un ciclu de producție, de regulă, este egal cu:

a) costurile fixe;
b) fondul de amortizare;
c) amortizarea inclusă în costul producției;
d) valoarea amortizării anuale;
e) costurile fixe unitare.

II. CARE DINTRE URMĂTOARELE AFIRMAȚII ESTE ADEVĂRATĂ ȘI CARE ESTE FALSĂ:

1) Productivitatea muncii reflectă expresia sintetică a eficienței utilizării factorilor de producție.
2) Mărimea productivității unei firme poate fi determinată atât la nivel microeconomic, cât și la nivel macroeconomic.

Scanned with OKEN Scanner

3) Creşterea productivităţii unei firme are o importanţă economică deosebită întrucât determină reducerea preţului de vânzare al bunurilor fabricate.
4) Productivitatea marginală a unui factor exprimă producţia obţinută când factorul respectiv se modifică cu o unitate.
5) Productivitatea globală exprimă eficienţa agregată a cel puţin doi factori de producţie implicaţi în obţinerea unui anumit rezultat.
6) Productivitatea medie globală se determină ca raport între producţia totală obţinută şi factorul de producţie muncă, evaluat în expresie fizică.
7) Creşterea productivităţii medii a capitalului în condiţiile sporirii producţiei are ca rezultat pe termen scurt menţinerea constantă a costului marginal.
8) Consumul capitalului fix se înregistrează atât sub formă valorică (bănească), cât şi sub formă de consum specific.
9) Consumul factorului muncă se exprimă numai valoric sau monetar, prin ceea ce cheltuieşte producătorul pentru factorul muncă angajat.
10) Amortizarea reprezintă procesul economic de recuperare treptată a cheltuielilor făcute cu capitalul tehnic.
11) Totalitatea consumurilor de capital circulant împreună cu amortizarea capitalului fix şi cu cheltuielile salariale formează costul producţiei.
12) Consumul factorului muncă se include în costurile variabile, dar nu şi în cele fixe.
13) În condiţiile creşterii producţiei, când celelalte condiţii nu se modifică, costul fix mediu scade.
14) În componenţa costurilor variabile sunt incluse, printre altele, şi cheltuielile cu iluminatul general şi cu încălzirea unităţilor în care se desfăşoară procesul producţiei.
15) Atunci când costurile variabile totale cresc mai încet decât creşte producţia, pe termen scurt, costul mediu este egal cu costul marginal.
16) Creşterea mai rapidă a productivităţii capitalului faţă de salarii reprezintă o cale importantă de reducere a costului de producţie.
17) Reducerea cheltuielilor realizată în scopul reducerii costului de producţie poate fi înfăptuită numai acolo unde există rezerve în acest sens.
18) Reducerea consumului de muncă se reflectă atât în costurile salariale, cât şi în costurile marginale şi costurile totale.
19) Reducerea costului de producţie, în mod normal, poate fi rezultatul reducerii cheltuielilor salariale ca urmare a creşterii costului calificării.

III. APLICAŢII REZOLVATE

1) O firmă face următoarele cheltuieli pentru a produce 100 de bucăţi din bunul „X": materii prime = 100 mil. u.m., combustibil pentru fabricaţie = 20 mil. u.m., energie, apă pentru fabricaţie = 20 mil. u.m., combustibil pentru încălzirea unităţii economice = 5 mil. u.m., salarii directe = 15 mil. u.m., salarii indirecte = 5 mil. u.m., amortizări = 20 mil. u.m., chiria = 4 mil. u.m., dobânzi = 5 mil. u.m.
Cât este costul variabil mediu?

Scanned with OKEN Scanner

2) Un combinat de îngrășăminte chimice înregistrează următoarele costuri:
- costuri fixe materiale 20 miliarde lei
- costuri variabile 12 miliarde lei
- costuri variabile salariale 5 miliarde lei
- salarii 10 miliarde lei
- amortizări 6 miliarde lei

Cât reprezintă costurile fixe totale, costurile materiale și costurile totale?

3. Care este ponderea cheltuielilor salariale în totalul costului producției, care are următoarea structură:
- materii prime 800 mil. u.m.
- materii auxiliare 20 mil. u.m.
- energie 100 mil. u.m.
- salarii 150 mil. u.m.
- amortizare 45 mil. u.m.
- contribuția la asigurări sociale și ajutor de șomaj 30 mil. u.m.

4. Capitalul tehnic utilizat este de 3 mil. u.m., din care 2 mil. capital fix. Costurile salariale reprezintă 0,5 mil., iar cele totale 2,250 mil. Cât reprezintă amortizarea capitalului fix?

5. La o unitate economică costul reprezintă 60% din preț, cheltuielile materiale 70% din cost, iar amortizarea 55% din cheltuielile materiale. Profitul este de 5.000 u.m. Cât reprezintă capitalul circulant?

6. Pentru 4.000 de produse costurile fixe sunt de 150.000 u.m., iar CVM de 750 u.m. În cazul în care se vor produce 5.000 produse, cât va fi CTM?

7. În cadrul unei întreprinderi (firme) unde lucrează 100 de salariați, într-o anumită perioadă se obține o producție de 10.000 de bucăți. Folosind capital tehnic în același volum și structură, dar angajând încă 10 salariați, întreprinzătorul reușește să obțină o producție suplimentară de 2.000 de bucăți.
Se cere:
a) productivitatea medie a muncii;
b) productivitatea marginală a muncii.

8. Pentru obținerea unei producții de 200 de milioane u.m., un agent economic folosește un capital concretizat în 10 utilaje de producție. Prin folosirea a încă 5 utilaje de producție, agentul economic obține o producție totală de 300 de milioane u.m.
Să se determine:

a) productivitatea medie a capitalului $\overline{(W_k)}$;

b) productivitatea marginală a capitalului (W_k^{mg}).

Scanned with OKEN Scanner

IV. TEXTE DE COMENTAT

1. *„Noțiunea de productivitate este una științifică, și faptul că ea poate fi utilizată în vederea apărării intereselor particulare nu modifică acest caracter decât pentru naivi și înșelați. Noțiunea de productivitate nu are nici patrie și nici culoare politică."*

(Jean Fourastié)

2. *„Orice firmă care caută să-și maximizeze profiturile pe termen lung trebuie să aleagă metoda cea mai eficientă din punct de vedere economic, care este metoda ce produce rezultatele sale de producție la cele mai scăzute costuri posibile. Această implicație a ipotezei maximizării profitului este numită minimizarea costurilor. Din alternativele care i se deschid, firma ce își maximizează profitul va alege modul cel mai puțin costisitor de a produce, indiferent ce producție specifică alege."*

(Richard G. Lipsey și K. Alec Chrystal)

V. COMPLETAȚI SPAȚIILE LIBERE CU TERMENII ADECVAȚI

1) Prin creșterea productivității economiei naționale a unei țări se atenuează tensiunea dintre ..... și .....
2) Indicatorii economici sunt expresii numerice prin care se relevă diferite aspecte ..... și ..... ale fenomenelor și proceselor economice.
3) Productivitatea marginală a capitalului exprimă eficiența ..... unități din capitalul tehnic atras și ..... în activitatea economică.
4) În cadrul formelor productivității locul central îl ocupă ..... pentru că .....
5) Consumul ..... are loc în mod treptat prin participarea sa la mai multe cicluri de producție (acte economice) fiind afectat de uzură.
6) Cantitatea consumată de ....., în expresie ....., pentru obținerea unui bun ..... este denumită consum specific sau .....
7) Dacă volumul producției este egal cu zero, costul ..... are valoarea ....., iar costul ..... este egal cu costul .....
8) Costul marginal reprezintă sporul ..... determinat de creșterea cu o unitate .....
9) Dacă producția crește cu 50%, atunci costul fix mediu .....
10) În economia de piață, costul de producție este și limita inferioară până la care poate coborî ..... al unui bun economic, fără a pune în pericol activitatea agentului economic producător.
11) Producătorul trebuie să obțină reducerea costurilor de producție fără a influența negativ .....

Scanned with OKEN Scanner

RĂSPUNSURI

I.

1. d; 2. e; 3. d; 4. c; 5. a; 6. d; 7. c; 8. d; 9. c; 10. b; 11. d; 12. d; 13. d; 14. d; 15. e; 16. b; 17. a; 18. c; 19. a; 20. b; 21. a; 22. b; 23. d; 24. d; 25. c.

II.

1. F	2. F	3. F	4. F	5. A
6. F	7. F	8. F	9. A	10. F
11. F	12. F	13. A	14. F	15. F
16. F	17. A	18. A	19. F	

III.

1. Rezolvare:

CVT = 100 mil. materii prime + 20 mil. combustibil pentru fabricație + 20 mil. energie + 15 mil. salarii directe = 155 mil. u.m.

$$CVM = \frac{155 \text{ mil. u.m.}}{100 \text{ bucăți}} = 1.550.000 \text{ u.m.}$$

2. Rezolvare:

$CFT = CF_{materiale} + CF_{salariale}$ = 20 mld. lei + (10 mld. lei – 5 mld. lei)
= 25 mld. lei
Costuri materiale = $CF_{materiale} + CV_{materiale}$ = 20 mld. lei + (12 mld. lei – 5 mld. lei) = 27 mld. lei
Costuri totale = CFT + CVT = 25 mld. lei + 12 mld. lei = 37 mld. lei

3. Rezolvare:

CT = 1.145.000 u.m.
Cheltuieli salariale = 180 mil. u.m.
Dacă la: 1145.000.000 ..... 100%
180.000.000 x

$$x = \frac{180.000.000 \times 100}{1.145.000.000} = 15,72\%$$

Scanned with OKEN Scanner

4. Rezolvare:

Capitalul tehnic utilizat = Capital fix + Capital circulant = 2 mil. + 1 mil. = 3 mil. u.m.
Costul total = Cheltuieli materiale + Cheltuieli salariale
Cheltuieli materiale = Amortizarea capitalului fix + Capitalul circulant
⇨ CT = A + 1 mil. capit. circulant + 0,5 mil. salarii = 2,250 mil. u.m.
A = 2,250 mil. – 1,5 mil. = 0,75 mil.

5. Rezolvare:

Preț = cost + profit
Dacă CT 60%
Profitul va reprezenta 40% din preț
⇨ CT = 7500 u.m., iar Prețul = 12.500 u.m.
Cheltuielile materiale = 70% din cost, adică 5.250 u.m.
Amortizarea = 55% din cheltuielile materiale, adică 2.887,5 u.m.
Capitalul circulant = Cheltuielile materiale–amortizarea, adică 5.250 u.m. – 2.887,5 u.m. = 2362,5 u.m.

6. Rezolvare:

CT = CF + CV
$CT_1 = 150.000 + (750 \times 5000) = 3.900.000$ u.m.

$$CTM = \frac{CT}{Q}$$

$$CTM1 = \frac{3.900.000\ u.m.}{5000\ produse} = 780\ u.m.$$

7. Rezolvare:

Productivitatea medie a muncii (WmL) se calculează atât pentru cei 100 de salariați din perioada inițială, cât și pentru cei 110 din perioada cunoscută.

$$a)\ WmL_0 = \frac{10.000\ \text{bucăți}}{100\ \text{salariați}} = 100\ \text{bucăți / 1 salariat}$$

$$WmL_0 = \frac{12.000\ \text{bucăți}}{110\ \text{salariați}} = 109\ \text{bucăți / 1 salariat}$$

$$b)\ WmgL = \frac{Q_1 - Q_0}{L_1 - L_0} = \frac{12.000 - 10.000}{110 - 100} = \frac{2.000\ \text{bucăți}}{10\ \text{salariați}} =$$

WmgL = 200 bucăți / 1 salariat

Scanned with OKEN Scanner

8. Rezolvare:

a) Productivitatea medie a capitalului se calculează pe baza relației:

$$WmK_0 = \frac{Q_0}{K_0} = \frac{200.000.000 \text{ u.m.}}{10 \text{ utilaje}} = 20.000.000 \text{ u.m./ utilaj}$$

$$WmK_1 = \frac{Q_1}{K_1} = \frac{300.000.000 \text{ u.m.}}{15 \text{ utilaje}} = 20.000.000 \text{ u.m./ utilaj}$$

b) productivitatea marginală a capitalului

$$WmgK = \frac{\Delta Q}{\Delta K} = \frac{300.000.000 \text{ u.m.} - 200.000.000 \text{ u.m.}}{15 \text{ utilaje} - 10 \text{ utilaje}} =$$

$$WmgK = \frac{100.000.000 \text{ u.m.}}{5 \text{ utilaje}} = 20.000.000 \text{ u.m./ utilaj}$$

V.

1 – „nevoi" şi „resurse"; 2 – „cantitative" şi „calitative"; 3 – „ultimei"; „utilizat"; 4 – „productivitatea muncii"; „factorul muncă are rolul determinant în ansamblul factorilor de producție"; 5 – „capitalului fix"; 6 – „capital circulant"; „fizică"; „sau serviciu"; „tehnologic"; 7 – „variabil"; „zero"; „total"; „fix"; 8 – „de cheltuieli totale"; „a producției"; 9 – „scade"; 10 – „prețul de vânzare"; 11 – „calitatea bunurilor".

Scanned with OKEN Scanner

CAP. VI. **Veniturile**

I. INDICAȚI RĂSPUNSUL CORECT:

1. Natura şi mărimea veniturilor care se obțin în activitatea economică nu depind de:
a) modul de participare a agenților economici la activitatea economică;
b) domeniul de activitate economică;
c) raportul cerere-ofertă pe pieţele diferiților factori de producție;
d) productivitatea marginală a factorilor de producție;
e) gradul de uzură morală a capitalului tehnic fix.

2. Care dintre afirmațiile de mai jos este falsă?
a) bogăția se creează în activitatea economică;
b) veniturile care se obțin în activitatea economică sunt rezultatul proceselor de distribuire şi redistribuire;
c) mărimea veniturilor depinde şi de raportul dintre cerere şi ofertă pe piața muncii;
d) întregul venit obținut în activitatea economică se distribuie între participanții direcți la producția de bunuri economice;
e) salariile reprezintă întregul venit direct care se obține în activitatea economică ce se distribuie factorului de muncă.

3. Veniturile care se formează între participanții direcți la activitatea economică nu se referă la:
a) salariu;
b) profit;
c) dobândă bancară;
d) rentă funciară;
e) pensii.

4. În ştiința economică împărțirea venitului între participanții direcți la obținerea lui se numeşte:
a) schimb de bunuri;
b) distribuire;
c) redistribuire;
d) diviziunea muncii;
e) politică fiscală.

5. Care dintre afirmațiile de mai jos este adevărată?
a) oamenii nu pot să-şi procure utilități decât din producția proprie;
b) veniturile care se formează în activitatea umană revin în totalitate întreprinderilor, sub formă de profit;
c) distribuirea bunăstării presupune împărțirea venitului între participanții direcți la obținerea lui;
d) în procesul de redistribuire participă întregul venit produs;

Scanned with OKEN Scanner

e) posesorii capitalului, ca factor de producție, obțin de pe piața capitalului tehnic salariu și dobândă.

6. În esență, profitul remunerează:
a) riscul și capacitatea de inovare a întreprinzătorului;
b) munca depusă de salariat într-o activitate economică;
c) efectul procesului de distribuire a venitului;
d) contribuția proprietarilor de pământ la activitatea economică;
e) contribuția managementului guvernamental la activitatea economică.

7. Veniturile care participă la procesul de redistribuire sunt:
a) venituri deja împărțire;
b) numai veniturile administrației publice;
c) numai o mică parte din veniturile salariaților din armată;
d) numai veniturile formate din profit;
e) destinate remunerării lucrătorilor din firmele de stat.

8. Partea de venit ce revine fiecărui posesor de factor de producție este, în primul rând, rezultatul:
a) intervenției statului;
b) raportului dintre cerere și ofertă pe piața fiecărui factor;
c) raportului între cerere și ofertă pe piața bunurilor obținute în activitatea economică;
d) concurenței pe piața bunurilor de consum;
e) influenței inflației din economie.

9. Posesorul unui anumit factor de producție este avantajat atunci când pe piața respectivă:
a) cererea este mai mică decât oferta;
b) oferta este mai mică decât cererea;
c) cererea crește mai încet decât crește oferta;
d) oferta crește, iar cererea nu se modifică;
e) cererea scade și oferta crește.

10. Posesorii factorilor de producție vor fi avantajați reciproc în cadrul economiei concurențiale atunci când:
a) inflația crește;
b) costurile marginale cresc;
c) productivitatea marginală globală la nivelul fiecărei întreprinderi crește;
d) dispare fenomenul redistribuirii veniturilor;
e) antreprenorii vor cumpăra factorii de producție ce creează mai puțin venit decât costurile lor.

11. La un venit dat, între modificările veniturilor factorilor de producție se creează relații:
a) directe;
b) de același sens;
c) de sens opus;
d) ca între salariul real și salariul nominal;
e) ca între productivitatea muncii și salariul nominal.

Scanned with OKEN Scanner

12. Analiza preţurilor factorilor de producţie ne permite să înţelegem:
a) contribuţia acestora la activitatea economică;
b) raportul dintre rata inflaţiei şi rata şomajului;
c) în ce măsură s-a redus utilitatea marginală;
d) nivelurile costurilor oportunităţii;
e) gradul de uzură fizică şi morală a capitalului tehnic fizic.

13. Care dintre afirmaţiile de mai jos este falsă?
a) preţurile bunurilor vândute de către firme servesc la determinarea venitului lor global;
b) pentru a mări venitul unui factor, fără să scadă partea ce revine celorlalţi factori, venitul total trebuie să scadă;
c) serviciul unui factor de producţie este satisfacţia pe care o aduce cumpărătorului folosirea factorului respectiv;
d) orice firmă acţionează atât pe piaţa factorilor de producţie, cât şi pe piaţa celorlalte bunuri economice;
e) distribuirea presupune împărţirea întregului venit obţinut în activitatea economică între participanţi la obţinerea lor.

14. Una dintre afirmaţiile de mai jos este falsă. Care este aceasta?
a) salariul poate fi considerat ca o plată pentru închirierea forţei de muncă;
b) salariul poate fi considerat ca preţ pentru cumpărarea mărfii forţă de muncă;
c) din punctul de vedere al salariatului, salariul nominal este suma de bani pe care o primeşte pentru munca depusă;
d) pentru cumpărătorul serviciului forţei de muncă salariul este un venit;
e) salariul, profitul, dobânda şi renta sunt venituri ale factorilor de producţie.

15. Salariul real nu creşte atunci când:
a) salariul nominal creşte mai mult decât cresc preţurile de consum;
b) salariul nominal scade mai mult decât scad preţurile de consum;
c) salariul nominal nu se modifică, iar preţurile de consum scad;
d) salariul nominal creşte, iar preţurile de consum nu se modifică;
e) salariul nominal nu se modifică, iar preţurile de consum scad.

16. Care dintre afirmaţiile de mai jos este adevărată?
a) salariul real este invers proporţional cu salariul nominal;
b) când salariul real creşte mai mult decât cresc preţurile de consum, salariul nominal poate să nu se modifice;
c) când salariul nominal scade, salariul real poate să crească, dacă preţurile de consum nu se modifică;
d) salariul real este într-o relaţie de sens opus cu preţurile de consum;
e) salariul real este suma de bani pe care o primeşte un salariat chiar şi atunci când productivitatea lui scade.

17. Când preţurile de consum cresc cu 20%, iar salariul nominal sporeşte cu 10%, salariul real:
a) creşte cu 91,6%;
b) scade cu 12,4%;
c) creşte cu 9,4%;
d) scade cu 8,4%;
e) creşte cu 20,6%.

Scanned with OKEN Scanner

18. La o creştere a salariului real cu 10% şi a preţurilor de consum cu 5%, salariul nominal:

a) creşte cu 11,5%;
b) creşte cu 111,5%;
c) creşte cu 15,5%;
d) scade cu 112,5%;
e) scade cu 8,5%.

19. La o creştere a salariului nominal cu 10% şi la o scădere a salariului real cu 20%, preţurile de consum:

a) cresc cu 27,5%;
b) cresc cu 12,5%;
c) scad cu 137,5%;
d) cresc cu 37,5%;
e) scad cu 17,5%.

20. Atunci când salariul nominal se dublează, iar preţurile de consum scad cu 50%, salariul real:

a) creşte de 3 ori;
b) creşte cu 300;
c) creşte de 5 ori;
d) creşte de 2 ori;
e) creşte cu 400%.

21. Când preţurile de consum cresc cu 10%, iar salariul real creşte cu 20%, salariul nominal:

a) creşte cu 12,2%;
b) creşte cu 22,2%;
c) creşte cu 32,0%;
d) creşte cu 2,2%;
e) creşte cu 42,2%.

22. Când salariul real şi salariul nominal scad cu 10%, preţurile de consum:

a) scad cu 10%;
b) cresc cu 10%;
c) nu se modifică;
d) cresc cu 5%;
e) scad cu 20%.

23. Dacă preţurile de consum nu se modifică, iar salariul real scade cu 10%, salariul nominal:

a) creşte cu 10%;
b) scade la fel ca salariul real;
c) creşte cu 20%;
d) scade cu 10%;
e) creşte cu 20,1%.

24. Dacă salariul nominal scade cu 10%, iar preţurile de consum scad cu 20%, salariul real:

a) creşte cu 125%;
b) creşte cu 12,5%;
c) creşte cu 5%;
d) scade cu 12,5%;
e) scade cu 5%.

25. Când salariul real creşte cu 5 puncte procentuale mai mult decât creşte salariul nominal, preţurile de consum:

a) scad cu 95,4%;
b) devin 105,4%;
c) scad cu 4,4%;
d) cresc cu 6,4%;
e) scad cu 15%.

Scanned with OKEN Scanner

26. În intervalul de timp în care salariul nominal creşte mai mult decât creşte salariul real, preţurile de consum:
a) cresc mai mult decât salariul real;
b) nu se modifică;
c) scad;
d) cresc mai puţin decât salariul nominal;
e) cresc în acelaşi ritm cu salariul real.

27. Când preţurile de consum cresc mai puţin decât creşte salariul real, salariul nominal:
a) creşte mai puţin decât salariul real;
b) nu se modifică;
c) creşte mai mult decât salariul real;
d) scade;
e) creşte mai puţin decât preţurile de consum.

28. Care dintre afirmaţiile de mai jos nu este adevărată?
a) salariul nominal este o componentă a câştigului nominal;
b) salariul real este într-o relaţie inversă cu salariul nominal;
c) sporurile şi premiile sunt o componentă a câştigului nominal;
d) câştigul nominal reprezintă veniturile băneşti totale încasate de un salariat pe o perioadă determinată;
e) salariul real poate să crească atunci când salariul nominal scade.

29. Care dintre afirmaţiile de mai jos este adevărată?
a) apropierea-egalizarea salariilor înseamnă dispariţia deosebirilor dintre salarii;
b) politica salarială corectă, sub aspect economic, păstrează vie incitaţia la muncă şi aspiraţia la ridicarea pregătirii;
c) pe termen lung, mărimea salariului nominal are tendinţa de scădere;
d) creşterea productivităţii muncii este un factor ce acţionează în direcţia scăderii salariului real;
e) când salariul nominal scade mai mult decât preţurile de consum, salariul real creşte.

30. Atunci când salariul nominal reprezintă 80% din venitul nominal şi creşte cu 8%, iar celelalte elemente componente ale câştigului nominal nu se modifică, ponderea salariului nominal în câştigul nominal:
a) creşte cu 20%;
b) nu se modifică;
c) scade cu 5%;
d) creşte cu 10%;
e) scade cu 10%.

31. În afirmaţiile de mai jos, una este falsă. Care este această afirmaţie?
a) respectarea mărimii salariului minim legal într-o societate este factor de stabilitate socială;
b) când salariul nominal scade, salariul real nu poate să crească;
c) pe termen lung, creşterea productivităţii muncii acţionează în sens opus cu tendinţa generală de evoluţie a salariului nominal;
d) suma de bani pe care o primeşte efectiv lucrătorul se numeşte salariul nominal net;
e) diferenţierea normală a salariilor este un factor de progres şi prosperitate generală.

Scanned with OKEN Scanner

32. În aprecierea justeței procesului de diferențiere a salariilor trebuie să ținem seama de:
a) nevoia de egalizare a salariilor,
b) necesitatea de a prelungi perioada de muncă a lucrătorilor;
c) contribuția lucrătorilor la activitatea economică;
d) caracterul tipului de progres tehnic dominant;
e) faptul că el trebuie corelat de fond cu vârsta lucrătorului.

33. În cadrul afirmațiilor de mai jos, una este greșită. Care este aceasta?
a) dinamica salariului real este într-o relație inversă cu evoluția nivelului prețurilor de consum;
b) când prețurile de consum cresc, în perioada respectivă salariul real poate să crească;
c) câştigul real este direct proporțional cu câştigul nominal;
d) salariul nominal minim este fixat de către patron;
e) salariul este atât un venit, cât şi un cost.

34. Spre deosebire de salariul colectiv, salariul social:
a) este mai mare;
b) se atribuie în sumă globală tuturor salariaților;
c) se acordă de către societate pentru a spori veniturile unor categorii de salariați;
d) se acordă din beneficiul firmei;
e) se acordă numai dacă întreprinderea realizează profit.

35. Între factorii care au determinat scăderea salariului real în țara noastră, în perioada de după 1989, putem enumera:
a) ridicarea nivelului de calificare;
b) încurajarea concurenței între producători;
c) liberalizarea prețurilor înainte de manifestarea concurenței reale între producători;
d) creşterea ponderii sectorului privat în economie;
e) preocuparea guvernului pentru realizarea unei privatizări profitabile, ca raționalitate economică şi socială.

36. În cadrul factorilor cu caracter indirect, care influențează mărimea şi dinamica salariului, putem enumera:
a) creşterea productivității muncii;
b) ridicarea calificării profesionale;
c) migrația internațională a forței de muncă;
d) sporirea gradului de profitabilitate a firmelor;
e) creşterea cheltuielilor cu locuința şi hrana.

37. Salariul real în raport cu câştigul real este:
a) întotdeauna mai mare;
b) întotdeauna egal;
c) o componentă;
d) întotdeauna crescător, datorită luptei sindicatelor;
e) de regulă, privit ca întreg față de parte.

38. Salariul real nu poate să crească, atunci când:
a) salariul nominal scade mai puțin decât scad prețurile de consum;
b) prețurile de consum cresc mai mult decât creşte salariul nominal;

Scanned with OKEN Scanner

c) salariul nominal nu se modifică, iar preţurile de consum scad;
d) salariul nominal creşte, iar preţurile de consum scad;
e) preţurile sunt constante şi salariul nominal creşte.

39. Pentru ca sporirea salariului nominal să nu genereze reducerea salariului real, în economie este esenţial ca această creştere să aibă:
a) acoperire în expresia fizică a productivităţii marginale a muncii;
b) acoperire în creşterea preţurilor de consum;
c) loc în condiţiile creşterii costului marginal al muncii;
d) ca rezultat sporirea numărului de salariaţi;
e) ca efect o inflaţie superioară creşterii producţiei de bunuri economice.

40. Cele două tendinţe contradictorii în evoluţia salariilor se explică prin:
a) politicile guvernamentale care se aplică în domeniul fiscalităţii;
b) dorinţa salariaţilor de a câştiga cât mai mult;
c) existenţa unor condiţii diferite de la individ la individ, care determină contribuţiile acestora la activitatea economică şi motivaţia muncii;
d) creşterea cheltuielilor pentru ridicarea pregătirii profesionale;
e) frica salariaţilor de a nu-şi pierde locul de muncă.

41. Deosebirea fundamentală între salariu, în calitate de cost şi salariu în calitate de venit este legată de:
a) raportul dintre inflaţie şi şomaj;
b) raportul dintre importanţa diferită pe care o acordă salariului cel ce îl plăteşte şi cel ce îl primeşte;
c) raportul dintre utilitatea marginală a factorului muncă şi uzura morală a capitalului tehnic fix;
d) rezultatul dintre câştigul nominal şi câştigul real;
e) raportul dintre salariul colectiv şi salariul social.

42. Atunci când preţurile bunurilor de consum scad cu 20%, iar salariul real scade cu 10%, salariul nominal:
a) creşte cu 18%;
b) scade cu 28%;
c) creşte cu 16%;
d) scade cu 72%;
e) creşte cu 22%.

43. Când salariul nominal sporeşte cu 100%, iar salariul real scade cu 50%, preţurile bunurilor de consum:
a) scad cu 300%;
b) cresc de 4 ori;
c) scad cu 400%;
d) cresc cu 400%;
e) scad de 6 ori.

44. Într-o economie de piaţă, profitul este:
a) motivaţia obiectivă a proprietarilor capitalurilor pentru a le pune în funcţiune;
b) venitul factorului muncă;
c) excedentul costurilor totale faţă de încasări;
d) obligatoriu mai mare decât costurile de producţie;
e) diferenţa între încasările totale şi cheltuielile cu materiile prime.

Scanned with OKEN Scanner